

Porodní bolesti

Skloňme naše hlavy.

¹ Drahý Bože, jsme dnes velmi vděční za to velké vylití Tvé přítomnosti, které v našem středu už proběhlo. Dnes odpoledne jsme v převelikém očekávání na tu hojnost. Děkujeme Ti za tu nádhernou píseň od té milé křesťanky, která právě zpívala tento chvalozpěv, a za Tvého Ducha, který sestoupil, a za Jeho výklad. Pane, prosíme, ať se tak stane. A, Bože, prosím, abys všechny požehnal a každého z nás jednotlivě a ať jsou naše srdce naplněná radostí, až uvidíme, že se to děje. Drahý Bože, prosím dnes odpoledne, pokud je tu někdo, kdo není připraven se setkat s Tebou, kéž je to ta hodina, kdy udělá to konečné rozhodnutí a přijde k Tobě skrze znovuzrození. Vyslyš.

² Požehnej každého z nás, Pane, kdo jsme na cestě už dlouho. Prosíme, abys nás vyučoval novým věcem ze svého Slova. Dej nám lepší porozumění skrze Tvého Ducha, Pane. Ať On přijde a vyloží nám Slovo. Jediným vykladačem, kterého máme, je Duch. Prosíme, aby On nám to dnes dal. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

[Někým v publiku je přinášeno poselství.]

To je postačující. [Někdo na pódiu oslovuje bratra Branhama. Bratr Branham říká „Děkuji“.] Jaký to čas! Nevím o žádném jiném lepším místě, na kterém bychom mohli být, jediné v nebi, protože právě teď pociťujeme to pomazání. Vidíte? Sedíme společně v nebeských místech v Kristu Ježíši — shromáždění v nebeských místech.

³ Bože, požehnej sestru Florencii. Ona právě prochází obdobím zármutku a stínů — právě jí byl vzat otec, a já prosím: „Bože, požehnej tomu dítěti.“

A bratr Demos, on nese břemeno na obou ramenech, a tíhu všech těchto konferencí a ostatních věcí. I on potřebuje naše modlitby. Bože, požehnej bratra Shakariana.

Bratře Carle Williamse, jsem opravdu rád, že mohu být s vámi na této konferenci a mezi všemi těmito znamenitými bratry. A měl jsem tu čest se s některými setkat, a teď je to moje závěrečná část bohoslužby (nakolik vím), takže teď očekávám, že si budu moci potřást rukou s některými z těchto skvělých mužů a setkat se s nimi; doufám totiž, že s nimi strávím věčnost v té lepší zemi.

4 Ještě jedna maličkost — doufám, že nebudu špatně pochopen. Nemyslím si, že to byla shoda okolností, spíše si myslím, že to byla prozřetelnost, že jsem včera dostal od jednoho zdejšího přítele dárek — od mého přítele, Danny Henryho. On byl tím chlapcem... Jednoho dne jsme byli na konferenci Křesťanských obchodníků v Kalifornii a měl jsem tam shromáždění. Mluvil jsem velmi tvrdě proti tehdejším poměrům a myslím si, že všichni to pochopili tak, že mám ve svém srdci zlo. Ale to není pravda. Jistě chápete, že to tak nemyslím. Ale musím prostě říkat to, co ke mně přijde.

5 A potom, tenhle mladý muž, baptistický bratr — a myslím si, že je to příbuzný nějaké filmové hvězdy. A on přišel, objal mě a řekl: „Pán ti žehnej, bratře Branhame, chtěl bych se s tebou jen krátce pomodlit,“ a začal mluvit francouzsky. A ten chlapec nezná francouzsky ani slovo. A někdo se postavil — taková silnější žena... myslím, že byla z Louisiany — a řekla: „To je francouzština!“ A pak tam byl o kousek dál nějaký muž a řekl: „To byla francouzština!“ A oni to napsali. Mám tady ten originál. A pak se stalo, že tam byl nějaký mladý muž, který tam přišel odněkud zezadu (chtěl vidět jejich poznámky), a to byl překladatel francouzštiny v OSN — prostě čistá francouzština.

6 A já bych rád tuto poznámku přečetl. Tohle je originál od jednoho z nich; bylo to od toho muže, který překládal. Možná že nebudu schopen správně vyslovit jeho jméno: Le Deaux, Viktor Le Deaux. Je to rodilý Francouz. A tady je to poselství:

„Protože sis zvolil tu úzkou stezku, tu těžší cestu, po které jsi šel na základě svého vlastního rozhodnutí. Udělal jsi to správné a jasné rozhodnutí, a to je moje cesta. A díky tomuto významnému rozhodnutí na tebe čeká obrovská část nebe. Jak nádherné rozhodnutí jsi udělal! Toto je samo o sobě tím, co přinese a způsobí ohromné vítězství v Božské lásce.“

7 Když jsem to dostal... Víte, když jsem poprvé slyšel mluvit lidi v jazycích — nikoho bych nekritizoval, víte, protože jsem v tom viděl ryzost — ale vždycky jsem se tomu divil. Ale když se tohle stalo a uvědomil jsem si, jaké je za tím pověření, věděl jsem, že to pochází od Boha.

8 A potom jeho bratr, který tu sedí (je to opravdu známý advokát), mi dal od Dannyho dárek. Danny právě přijel ze svaté země. A on ležel v tom hrobě — spíše v té hrobce, kde byl Ježíš uložen po své smrti. A když tam ležel, řekl, že jsem mu přišel na mysl. A Duch Pánův na něho sestoupil a on vyšel nahoru na Golgotu, kde došlo k ukřižování, a vzal

tam malý kousek kamene. A když se vrátil, udělal mi z něj pár manžetových knoflíků, kterých si opravdu vážím. A teď tohle, Danny o tom samozřejmě neví, ale dnes ráno, když jsem se modlil, podíval jsem se na ty knoflíky a na každém z nich, pokud si všimnete, je krvavě zbarvený pruh a rovněž taková rovná čára uprostřed každého z nich. A tady v tom poselství, které on přinesl od Boha, o té rovné a úzké cestě — jak to prostě přesně zapadá. Pomyslel jsem si, že to bylo tak trochu, že to bylo způsobeno prozřetelností nebo... opravdu Dannymu děkuji. Vyříd' mu, bratře, jak si toho vážím.

9 A ještě jedna zvláštní věc; jednou ráno jsem poprosil manželku... Oblékl jsem si košili, do které se dávají manžetové knoflíky, a ona řekla: „Zapomněla jsem ti vzít manžetové knoflíky.“ Takže Pán pro mě nějaké opatřil.

10 Ó, to je život plný chvály, není to tak, bratři? Prostě chodit v jednoduchosti Evangelia, a přesto v jeho jednoduchosti leží to nejužasnější, co znám. Víím, že není nic... z toho. A jelikož to bylo učiněno tak jednoduché, i já mám příležitost, abych do toho vstoupil, chápete, z Boží milosti.

11 Tedy, dnes odpoledne bych nerad zabral mnoho času, protože víím, že dnes večer se chystáte do církve, a myslím si, že vy všichni hosté, kteří jste tady, byste se měli rozhlédnout po pódium; a vidíte tady tyto kazatele a oni budou rádi, když vás dnes večer uvidí na svých bohoslužbách. To vám udělá dobře. Nepochybně jste dnes ráno byli v nějaké nedělní škole ve městě. A zatímco probíhá tato konference (je to záležitost Obchodníků plného Evangelia), myslím, že bychom měli co nejvíce podporovat naše sbory, protože právě tam chodí naši obchodníci, a to je Boží dům. A doufám, že dnes večer některou z těchto církví navštívíte.

12 Myslím, že zítra večer bude zakončení této konference a myslím, že ohlásili řečníka, který tu má být, jehož poselství, dá-li Pán, si přijdu poslechnout. Ať Bůh požehná každého z vás.

13 No, já o sobě netvrdím, že jsem kazatel, nemám dostatečné vzdělání, abych se mohl nazývat kazatelem. Když vyslovíte slovo kazatel, od něj se očekává, že bude mít několik vysokoškolských titulů, a já nemám nic, jen takový malý prak, chápete. Snažím se chodit za nemocnými ovcemi, abych je, pokud je možné, přivedl zpátky na Otcovu pastvinu.

14 A pokud udělám chybu, odpusťte mi. Nejsem teolog. Já teology

nekritizují; teologie je v pořádku. To je to, co potřebujeme. Ale někdy kritizují stav, do kterého jsme se dostali. A to neznamená, že by se to týkalo nějakého konkrétního jednotlivce. To je jen poselství. Přál bych si, abych to nemusel mluvit já, trhá mě to na kusy — víte, jak byste to cítili.

15 Co kdyby to bylo některé z vašich dětí, podívejte, copak se vám to neprotiví, když musíte své dítě vyplísnit, když na něj musíte zakřičet nebo něco takového? Já jsem také rodičem a vím, co to obnáší. A doufám, že mi odpustíte.

16 A chtěl bych, abyste to udělali takto: když tady dnes odpoledne sedíte, chci vás požádat o laskavost. Mám tu několik stručných poznámek. Jak už jsem vám řekl, musím si... poznamenat si svá místa Písma. Dřív jsem dokázal citovat Bibli skoro nazpaměť, ale teď už ne. Prošel jsem si příliš těžkými bitvami; na to jsem už příliš starý. Ale doufám, že mi dnes odpoledne budete chvíli naslouchat a opravdu otevřete svá srdce a pokusíte se pochopit, do čeho rýpu. A pak si myslím, že to bude lepší — především pro ty pastory z města a z různých míst. Doufám, že budete poslouchat opravdu pozorně.

17 A teď to udělejte tak, jak to dělám já, když jím svůj oblíbený koláč, třešňový koláč; nebo i jedno z mých oblíbených jídel, kuře. Když jím pěkný kousek koláče a narazím na pecku, tak nevyhodím koláč, ale jenom to jádérko a pokračuji v jídle. A když narazím na kost v kuřeti, nevyhazuji *celé* kuře, ale prostě vyhodím kost. A tak, pokud bych řekl něco, s čím nebudete ohledně čehokoliv souhlasit, prostě tu část zahodte, ale podívejte se na to opravdu pořádně, buďte si jistí, že je to v tom případě kost! A dovolte mi také říct, pokud to bude jádérko, zapamatujte si, ono přináší nový život. Takže si to pořádně ověřte, a ať vám Pán požehná.

18 Bratr Carl Williams tehdy večer řekl něco o tom, že bychom se měli spíš pustit do modlitby za nemocné, což by bylo velmi dobré. Víím, že by to bylo fajn. Ale my prostě — nejsme na to připraveni, abychom mohli zformovat modlitební řadu. A já nevím, jestli bratr Oral nebo někdo z těch ostatních bratrů, jestli měli někdy modlitební řadu na těchto konferencích nebo ne. Já nevím. Zkoušel jsem to dva nebo třikrát, ale většinou při takovém zástupu lidí, jako je tento, musíte rozdat modlitební lístky, abyste to mohli udělat, protože to nejde... To není nějaká aréna, je to dům Boží, rozumíte, on je k tomu zasvěcený. A oni se tam tlačí a postrkávají, ale pokud rozdáte lístky, můžete je spořádaně seřadit.

19 A tak Billy se mě zeptal, řekl: „Mám jít a rozdat modlitební lístky? Lidé mě prosí o modlitební lístky.“

Řekl jsem: „Ne, Billy. Necháme to prostě na Duchu svatém, aby udělal to, co se mu líbí.“ Rozumíte, ať On zbuduje víru, a člověk může být uzdravený na tom místě, na kterém se nachází. Rozumíte?

20 Ale... Podívejte se, Božské uzdravení, to je ta vedlejší věc v Evangeliiu, a nikdy nemůžeme dát přednost tomu, co není to hlavní. Všichni to víme. Ale je to návnada, která se používá, aby lidé uvěřili v nadpřirozenou Boží přítomnost — to nadpřirozeno je přítomno. A pomocí toho, jestliže můžete rozpoznat Jeho přítomnost, jsou lidé uzdraveni, rozumíte, vírou, která tomu věří.

21 Chtěl bych teď přečíst něco z Božího Slova, z Nového zákona, a pak bych chtěl z tohoto Nového zákona a tohoto Písma vzít text a promluvit dnes odpoledne chvíli na určité téma. Nerad bych vás zdržel příliš dlouho kvůli večerní bohoslužbě, ale pamatujte, doufám, že jsem se vyjádřil jasně — jen tomu věnujte chvíli pozornost, jestli chcete.

1. Timoteovi 2:8

22 Dříve než to uděláme, skloňme znovu naše hlavy. Víte, mohli bychom příliš mnoho zpívat. Mohli bychom příliš mnoho křičet, až bychom ochraptěli. Mohli bychom zpívat v nevhodné době nebo křičet v nevhodné době, ale jedna věc je jistá, nikdy neuděláme nic zlého, když se budeme modlit. „Chtěl bych, aby se muži modlili na každém místě, zvedající svaté ruce bez pochybování, nebo...“

Jan14:14

23 Otče, největší výsada, jakou kdy smrtelník měl, bylo zavřít oči, otevřít srdce a mluvit s Tebou. A my víme, že Ty slyšíš, pokud jenom tomu věříme, že slyšíš, protože Ježíš řekl: „O cokoliv byste prosili v mém jménu, bude vám dáno.“ Je to podmíněno tím, že o tom nebudeme pochybovat. A tak, Otče, pomoz nám dnes odpoledne věřit, že naše prosby budou vyslyšeny, a ať nikde není ani stín pochybnosti, ale ať se stane to, o co prosíme.

24 A to je, Bože, pro Tvé vznešené jméno, aby bylo dnes poctěno tím, že přivedeš do svého království každou ztracenou a zbloudilou duši, která se ocitne pod zvukem našeho hlasu; nebo kamkoliv se dostane tento pásek — i třeba do pohanských zemí, kolem dokola světa, kam se ony rozcházejí.

25 Prosím, nebeský Otče, aby tady dnes mezi námi nezůstala žádná churavá osoba. A když tato bohoslužba skončí, kéž by Pán Bůh zachránil

každou ztracenou duši a uzdravil každé nemocné tělo a naplnil srdce svých dětí radostí. A proto máme víru, Pane, že můžeme v Ježíšově jménu prosit Boha, našeho Otce, protože On zaslíbil, že nás vyslyší; a ať se to stane pro Jeho slávu. Amen.

Jan 17:20

²⁶ V evangeliu svatého Jana, 17. kapitole, počínaje 20. veršem, bych rád přečetl svůj text. Myslím, že je to správně.

Neprosím však jen za tyto, ale i za ty, kteří ve mne uvěří, skrze jejich slovo;

Aby...

Myslím si, že jsem si spletl místo. No, promiňte, chvilku. Hledám Ježíšovu modlitbu, kdy... nebo spíš ne Ježíšovu modlitbu, ale Jeho... Možná jsem si to tu ve svých poznámkách špatně poznamenal. Kde se Ježíš modlil, že... nebo, když říkal, „jako žena v porodních bolestech, při porodu svého dítěte“ — porod, narození dítěte. Je to Lukáš nebo Jan? Jacku, kde to je? Jan šestnáctá. Myslel jsem si, že je to správně, ale to tak správně neznělo. Šestnáctá kapitola Jana [Nějaký muž na pódiu říká: „21. verš.“], 21. verš. Jistě. Dvacátý první verš. Jistě, tady to je. Svatý Jan 16 a 21:

Aby oni byli...

Ne, bratře Jacku, to pořád není ono. Šestnáct a dvacet jedna. Mám tady 16. kapitolu svatého Jana, 21. verš, ale to je chyba. No, je tu nějaký zmatek, zaměněno něco v Bibli. Ano, prosím. Je to tisková chyba. Ano, prosím. Víte co? Je to opravdu tak. Je to úplně nová Bible, právě jsem ji dostal a ona má... Je špatně vytištěna. [Nějaký katolický kněz přistupuje ke kazatelně a nabízí bratru Branhamovi svou Bibli a říká: „Jen odvahu...?... To má nějaký důvod, proč se to stalo, a ty to víš a Bůh ti dá ohledně toho vysvětlení; je to podivuhodné.“]¹

Jan 16:20, 21

²⁷ Dobře. [Použij moji Bibli, bratře Branhame.] Děkuji. Moc vám děkuji. Šestnáct, dvacet jedna. Mnohokrát děkuji. Je to tak.

Když žena...

Amen, amen, říkám vám, že vy budete plakat a naříkat, ale svět se bude radovat; budete se

¹ Bratr Branham o této události a jejím naplnění mluví 25. 1. 1965 v kázání „Dnes se toto Písmo naplnilo“.

rmoutit, ale váš zármutek se obrátí v radost.

Když žena rodí, má bolest, protože přišla její hodina; když ale porodí dítě, už nevzpomíná na soužení... soužení pro radost, že se na svět narodil člověk.

28 Mockrát ti děkuji, bratře. Velmi si toho vážím. No, to je určitě tisková chyba v této Bibli... stránka byla vložena špatně, a já jsem si to našel ve své staré Scofieldově Bibli, ale vzal jsem si s sebou tuhle a přišel jsem sem s ní právě před chvílí (protože mi ji manželka právě dala jako vánoční dárek).

Jan 16:20

29 No, dnes odpoledne bych chtěl promluvit na téma, které jsem oznámil: „Porodní bolesti“. To zní velice špatně, ale je to v Bibli. Věřím, že Ježíš tady o tom mluvil, když řekl: „Vy budete plakat a naříkat, ale váš zármutek se obrátí v radost“ — mluvil to tady ke svým učedníkům a uvědomoval si, že nastává zrození křesťanství.

30 A teď musí to staré umřít, aby se mohlo narodit to nové. Abychom mohli mít... Všechno, co rodí, musí prožívat bolest a úzkosti, a oni opravdu procházeli touto úzkostlivou bolestí, tím trápením, aby se mohli dostat ze zákona k milosti.

31 Normální přirozené narození znázorňuje narození duchovní. A vše přirozené je předobrazem duchovního. My zjišťujeme při pohledu tady na zemi, když se podíváme na stromy, které vyrůstají ze země, jak ony musí bojovat o život. To nám ukazuje, že někde je nějaký strom, který neumírá, protože on po něčem volá. Nacházíme lidi, kteří bez ohledu na jejich věk, nemoc, v jakém jsou stavu, oni volají po tom, aby mohli žít, protože to mluví o tom, že někde existuje život, kde žijeme — žijeme navěky. Všimněte si, jak je to dokonalé.

1. Janova 5:7, 8

32 Tedy, v 1. Janově 5:7 (tuším, že je to tak, pokud se nepletu) se píše: „Jsou tři, kteří vydávají svědectví v nebi: Otec, Slovo a Duch svatý, a ti tři jsou jedno. A jsou tři, kteří vydávají svědectví na zemi, to je krev, duch a voda, a ti tři se shodují v jednom.“ Všimněte si, že ti první tři jsou jedno; a ti druzí tři jsou pozemští, kteří se shodují v jednom. Nemůžete mít Otce bez Syna; nemůžete mít Syna bez Ducha svatého. Ale můžete mít vodu bez krve a krev bez Ducha.

33 Myslím, že se to v průběhu věků dokázalo jako pravda. Voda, krev, Duch — ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým. To

znázorňuje ten předobraz, který vidíme u toho přirozeného narození. Podívejte, když žena nebo něco je v porodních bolestech, ta první věc, která se stane, to je, že vyjde voda (při normálním porodu); druhá věc je krev a pak přichází život — voda, krev, duch. A to tvoří to normální přirozené narození.

³⁴ A stejně tak je to i v duchovní sféře. Je to voda — ospravedlnění vírou, uvěření v Boha, přijetí Ho za svého osobního Spasitele a být pokřtěn. Zadruhé je to posvěcení Duchem — když Bůh očišťuje ducha od všech elementů světa a žádosti světa. A pak přichází Duch svatý a dává znovuzrození a naplňuje tuto posvěcenou nádobu.

³⁵ Například jak toto; tedy teď... řekl jsem vám, abyste odložili stranou to, čemu nevěříte, a potom snězte ten koláč. Všimněte si. No, pokud ve slepičím výběhu leží sklenice, vy, když tam přijdete, nezvednete tu sklenici, nepoložíte ji na stůl a nenaplníte ji hned vodou nebo mlékem. Ne. To, že ji zvednete, to je ospravedlnění. Očistění je posvěcení — protože řecké slovo posvětit je složené slovo, které znamená očistit a oddělit stranou ke službě (ne do služby, ale ke službě). Když ji pak naplníte, je postavena do služby.

³⁶ Promiňte teď (nerad bych ublížil), to je, kde jste vy, Poutníci svatosti, Nazarejci selhali a nedokázali dojít až k Letnicím. Byli jste očistěni posvěcením, ale když jste byli připraveni k tomu, abyste byli postaveni do služby skrze dary mluvení v jazycích a jiné věci, odmítli jste to a vycouvali jste zpět, do toho výběhu, rozumíte. Tedy, to je to, co se stává; a to se stále opakuje. No, neříkám to proto, abych vás kritizoval, ale prostě — rád bych už ulevil svému srdci. A to mě pálí od té doby, kdy jsem tu přijel, takže bych mohl jen... Pokud Carlsova a Demosova a těch ostatních, a vás všech... Já se snažím udělat to nejlepší, abych od toho mohl ulevit své duši, rozumíte, a pak už to je na vás.

³⁷ To tělesné znázorňuje to duchovní. Tedy, zjišťujeme... Pak je to už plné narození. Když to dítě... obvykle, když praskne ta voda, nemusíte s tím nic moc dělat. A pak, když vychází krev, také s tím nemusíte nic moc dělat. Ale aby mohl život vejít do dítěte, musíte ho plácnout a způsobit, aby zakřičelo. A to je... no, jsem bez vzdělání, zatímco tady moji zdejší bratři jsou tak dobře vyškolení ke svým úkolům, ale já musím vzít předobraz z přírody. A tady ho máte. Právě to se stalo; je potřeba opravdové plácnutí, aby se to do nich dostalo.

³⁸ Teď vás čeká malý... nějaký šok. Možná byste ho nemuseli plácnout, ale trochu s ním zatrást. A on přijde na to, že se narodil. Něco to způsobí. Musíte ho uchopit a zatrást s ním. A pokud nezačne dýchat,

musíte ho trochu plácnout, a pak on zakřičí v neznámých jazycích (jen pro sebe). Každopádně vydá nějaký zvuk. A já si myslím, že když se nemluvně narodí v tom tichém porodu, aniž by vydalo nějaký zvuk, bez emocí; pak je to dítě mrtvé.

39 A to je vlastně problém dnešní církve, toho systému — máme příliš mnoho tiše narozených dětí. To je pravda. Oni potřebují plácnutí Evangeliiem, rozumíte, a tak — aby se probudili, aby se vzpamatovali, aby do nich Bůh mohl vdechnout dech života! A teď zjišťujeme, že to je skutečně pravda. Je to drsná teologie, ale každopádně je to pravda.

40 A tak si všimněte narození semene; to staré semeno musí zemřít předtím, než se může narodit to nové. A proto je smrt těžká, ať to je kdykoliv. Je bolestivá, je strastiplná. Stejně tak je to s narozením, protože přinášíte na svět život, a to je bolestné.

41 Ježíš řekl, že Jeho Slovo je semeno, které rozséváč vyšel rozsévat. (My jsme s tím všichni obeznámeni a chtěl bych to vyučovat jako lekci nedělní školy, protože je neděle.) Všimněte si, pak to Slovo, když je semeno — ale zapamatujte si, že semeno přinese nový život pouze tehdy, když umře. A proto bylo pro ty farizeje tak nesnadné, aby pochopili našeho Pána Ježíše Krista, protože oni byli pod Zákonem. A Zákon byl Božím Slovem ve formě semene. Ale když se Slovo stalo tělem a nestalo se Zákonem, ale milostí... Milost a zákon nemohou existovat současně, protože milost tak velmi převyšuje zákon, že zákon se dokonce ztratí z našeho dohledu. A proto je tak nesnadné pro farizeje umřít zákonu, aby se mohla narodit milost. Ale to se musí stát. Tyto dva Zákony nemohou existovat současně.

42 Nemůže existovat zákon, který říká, že můžete projet přes tento semafor, a druhý říká, že přes něho projet nemůžete — jeden říká, že můžete, druhý říká, že nemůžete. Musí platit jen jeden zákon. Možná jste přes něj jednou mohli projet; pozor — projedte přes něj. Ale teď svítí červená — stop! Rozumíte? A tak nemohou existovat dva zákony ve stejné době.

43 No, vidíme, že to stále... Obracím teď vaši pozornost na to, že se to děje v bolesti, úzkosti, nepohodlí. Podívejte se, jak ti farizeové umírali tomu zákonu — skrze bolest, úzkost, nepohodlí. Ale to tak musí být.

44 Nyní zjišťujeme, že déšť, který rodí ovoce na zemi, on se „rodí“, jak řekl básník, „na polích hromobití, v té drsné, klikaté obloze.“ Ale kdybychom neměli tohoto hromu a té drsné, klikaté oblohy, ta malinká destilovaná kapka deště, která byla vyzvednuta z moří a oddestilovaná

ze soli, ona by se nezrodila. Jsou zapotřebí blesky a hromy a údery a klikaté, drsné, hrozné na pohled věci, aby to mohlo přinést tu jemnou vložku nebo kapku vody. Je třeba bolest, aby byl zrozen život, je nezbytné umírání. A když ta oblaka umírají, formuje se déšť, protože déšť je součástí toho mraku. Jedno musí zaniknout, aby to druhé mohlo existovat. A tak, kdyby moji bratři, kteří jsou zde (někteří z nich) byli schopni, mohli by vám ukázat zákon těchto věcí. Já to nedokážu.

⁴⁵ Ted' však přejdeme k jiné věci, jen pro malý důkaz. Myslím, že jedna z nejkrásnějších květin — každý o nich má svoji vlastní představu — ale já si myslím, že nejkrásnější květina, jakou jsem kdy viděl (tam na východě), je leknín². Kolik z vás už někdy vidělo leknín? Ó, jemu se podle mě nemůže nic vyrovnat. Ale všimli jste si, čím musí tento leknín projít. Přichází mi na mysl to, co řekl Ježíš: „Podívejte se na lilie, jak se lopotí a namáhají, ale říkám vám, že ani Šalomoun ve vší své slávě nebyl tak oděn jako jedna z nich.“ Protože Šalomounova sláva a jeho okázalé odívání, to všechno bylo umělé, ale tato lilie ve své kráse, to je život, který ji dělá tak krásnou, ne nějakým umělým nalíčením se nebo přikrášením.

⁴⁶ Právě tak jako naše ženy. Nemyslím si, že musíte mít všechno to zelené, a ta víčka, víte, takovým způsobem a celou tu manikúru nebo ne... Mám ty nesmysly popleteny — všechno, čím si zkrášlujete obličej. Když chceš být hezká, dělej hezké věci. Kdybyste k tomu přimíchali trošku Skutků 2 a 4, a smíchali to všechno dohromady s trochou Jana 3:16, překoná to všechno, co je Max Faktor schopen docílit. Tvůj manžel tě bude víc milovat, stejně tak všichni ostatní, a jsem si jistý, že i sám Bůh.

⁴⁷ Leknín — On řekl, zvažte, jak roste, jak těžce pracuje, aby se protlačil nahoru. Ten obyčejný leknín, jen se podívejte, čím musí procházet: špínou, blátem, bahnem, kalnou vodou, špinavými vodami; on si klestí cestu přes to všechno (ten malý zárodek života), prodral se ze dna rybníka, kde žijí žáby a jiné věci a povznáší se nad to všechno. Ale když se dostane do přítomnosti slunce, pak se narodí. To malé semínko se rozevře k životu. Ono to není schopno udělat, dokud neprojde celým tím procesem. Ono musí tím vším projít, to je to, co ho vytváří, protože slunce samo o sobě je to, co ho přitahuje. A když se úplně pozvedne nad tu všechnu špinavou vodu a nad to bahno a tak dále, pak se raduje a zadarmo rozdává svůj život. A je to krásný život, když se

² Anglicky se leknín řekne „vodní lilie“.

dostane do této přítomnosti, která je tím, co ho táhne nahoru.

48 Myslím si, že to je nádherný předobraz křesťanského života. Když vás něco táhne ven ze světa, tak až se nakonec jednoho dne Duchem svatým narodíte přímo do Jeho přítomnosti. Jak nádherné to je! Pokud by ses tomu snažil pomoci, zabiješ to.

49 Jako malé kuřátko, když se líhne. Víte, už jste někdy sledovali jedno z těch maličkých? Na konci jeho zobáčku (je to u každého ptáka, který se líhne z vajíčka) on má... on se rozvíjí v té staré skořápce. Ta původní vnitřní část vajíčka musí zpráchnivět. A on musí tím malým zobáčkem škrábat tam a zpět, dokud neprorazí tu skořápku. Tam v Kentucky, odkud pocházím, tomu říkáme „propípat“ si cestu ven — proklovat si cestu ven. Nikdy nebyl k tomuto účelu nalezen lepší způsob. Proč? Je to Bohem připravená cesta. Když se mu pokusíte pomoci, zabijete ho. Když odloupneš skořápku, ve které je, ono umře. Vidíte, ono na tom musí s vypětím sil pracovat, aby se z toho mohlo proklovat!

50 Stejně tak to musí udělat křesťan. Nestačí, že ti někdo podá ruku a přijme tě. Ty tam musíš ležet, dokud neumřeš, nezpráchnivíš a nenarodíš se do Božího království. Je to Bohem stanovená cesta. Nedostaneš se tam pomocí nějaké knihy nebo potřesením si s někým ruky nebo připojením se k něčemu nebo nějakým naučením se něčeho, nebo že něco získáš. Ty se musíš prostě dostat ven z té staré skořápky. Všimněte si, že žádný lepší způsob nebyl nikdy nalezen.

51 Nevynalezli nikdy pro nemluvně lepší způsob, aby dostalo to, co potřebuje než ten Bohem stanovený způsob. No, když se to malé dítě narodí, zkuste vedle jeho postýlky pověsit malý zvoneček a říct: „Můj malý synáčku, já jsem teolog ve způsobu... Četl jsem knihy o tom, jak vychovávat dítě a teď ti říkám, že ty jsi moderní dítě. Ty ses narodil v moderní domácnosti, moderním rodičům. Když budeš mít hlad nebo budeš potřebovat maminku, jen zatáhni za tenhle zvoneček.“ To nikdy nebude fungovat. Jediný způsob, jak ono může dostat to, co potřebuje, je, když bude plakat. To je Boží způsob.

52 A to je způsob, jak my získáme to, co potřebujeme, když o to budeme volat! Zavolej! Nestyď se. Řekni: „Toužím po Bohu!“ Nezáleží, jestli jsou poblíž diákon, pastor nebo kdokoliv jiný. Každopádně zavolej! Jestli tam sedí Jonesovi, co na tom záleží? Zavolej! To je jediný způsob, jak toho dosáhnout — dokud ti nebude pomoheno. On to učil, když byl tady na zemi, víte, mluvil o tom nespravedlivém soudci.

53 Malá kapka rosy — nevím, jaký má chemický vzorec. Možná tu

bude sedět nějaký vědec, ale já to prostě řeknu tak, jak si to myslím. To může být nějaká zkapalněná část atmosféry, která se v temné noci sloučila a padá na zem. A když se to stane, ona se rodí v noci. Ale když nastane ráno, ona tam leží studená, chvěje se na malém lístku trávy nebo visí na prádelní šňůře. Ale ať na ni jenom na chvíli zasvítl slunce. Všimli jste si už někdy, jak ona se zaraďuje? Začíná se třpytit a celá se chvěje. Proč? Ona ví, že je to sluneční světlo, které ji přitahuje zpět na místo, kde byla na začátku.

⁵⁴ A tak je to s každým mužem nebo ženou, kteří se narodili z Ducha Božího. Je na tom něco, když se nad námi rozprostře světlo a cítíme se šťastní, protože si uvědomujeme, že se vracíme tam, odkud pocházíme — z lůna Božího. Ona se samozřejmě třpytí radostí, když na ni dopadá slunce, protože ví, že půjde tam, odkud přišla. To jsou ty malé obyčejné věci, a mohli bychom v tom pokračovat dál. Ale my chceme najít ještě něco jiného.

⁵⁵ My víme, že to staré semeno musí dříve, než to nové semeno může vzejít z toho starého semene, ono musí shnít. Úplně. A nejen zemřít, ale shnít poté, co je mrtvé. Víme, že to je pravda. Stejně tak je to i v případě znovuzrození. Nikdy se nevracíme zpět, ale jdeme kupředu — když se znovu narodíte.

A proto si myslím, že dnes máme tolik — spíše ne příliš mnoho těch opravdových znovuzrození, protože to semeno je... Možná bude sympatizovat s tím Slovem nebo s tou osobou, ale nechce shnít tomu starému systému, ve kterém se nacházel. Nechtějí z něj vyjít. Oni chtějí zůstat v tom starém systému a nárokovat si znovuzrození nebo poselství tohoto věku.

⁵⁶ Našli jsme to u Luthera, Wesleye, letničních a všech dalších věků. Oni se stále snaží držet těch starých systémů a nárokovat si toto, ale ten starý systém toho věku musí zemřít, shnít, aby z toho mohl vzejít ten nový. Oni se ho nadále snaží přidržovat. Všimněte si, oni si uvědomují, že ten starý systém je mrtvý, ale prostě nechtějí tomu shnít. No, hniloba nastává tehdy, když je s tím opravdu konec.

Římanům 1:17

⁵⁷ Když tvrdí, že jsou znovuzrozeni... Ale tvrzení je pouze znamením, které je tomu nápomocné; ale hniloba plodí nové narození. Oni musí této věci shnít, tak jako jsme museli my v průběhu všech těchto věků — skrze Wesleyův a tak dále... Ale jedná se o to, že když přijde na svět to nové narození... Wesley nebo Luther, oni přišli s jediným slovem: „Spravedlivý bude žít z víry.“ No, my se už nemůžeme přidržovat toho

starého systému. Musíme z toho vyjít.

58 A když pak kalvinisté dostali Anglikánskou církev do takového stavu (pod kalvinistickou naukou), tak Bůh vzbudil arminiánskou nauku (což byl John Wesley). Ten starý systém musel zemřít, aby mohl nastoupit nový. A když ten Wesleyův věk skončil a všechny tyto malé věky, nebo stébla, která vzešla z tohoto stonku nebo střapce ve Wesleyově době... Podívejte, když přišli letniční s obnovením darů, oni museli vyjít z baptistů, presbyteriánů, poutníků svatosti, nazarénu, Kristovy církve (takzvané) a všech ostatních; ale oni z toho museli vyjít, shnít tomu, aby přijali nové narození.

Skutky 24:14

59 Stále vás nazývají blázny, ale je to tak, jak řekl Pavel, že když shnil těm věcem, kterých se kdysi držel, on řekl: „Na této cestě, kterou nazývají kacířstvím, tam já sloužím Bohu našich otců“ — na cestě, která je nazývána kacířstvím. Rozumíte, on přijal nový život, totiž tak, že ten Starý zákon zrodil ten Nový, a musel zemřít tomu Starému (musel ho udělat jen stínem), aby mohl...

60 Právě v této situaci se dnes nacházíme. No, mějte teď se mnou strpení, ale je to můj názor. Církve se staly natolik systematické, že se do žádné nemůžete dostat, dokud se k ní nepřipojíte. Kvůli tomu musíte mít nějaký průkaz společenství nebo nějaký jiný doklad totožnosti. A tím, že tomu věřím, téměř jediné dveře, které mám ještě otevřeny, jsou tito podnikatelé. A dokud nejsou organizací, mohu s nimi jít a předat lidem toto poselství, které cítím, že mi leží na srdci. Ale to se stalo natolik systematické... a já vás, letniční lidé, miluji. Nicméně Letnice, to není organizace. Vy jste to tak jenom nazvali. Letnice to je prožití a ne denominace.

Matouš 6:33

Ale víte, jedná se o to, že pro mnohé lidi je to tak těžké — když se na to podívají a uvěří tomu a uvidí, že Bůh to tak potvrdil ve Slově, přesto je to pro ně tak nesnadné, aby umřeli té věci, ve které byli. „Co bych si pak počal? Co bych jedl? Co...?“ Bůh je tvůj pokrm! Bůh je tím, koho by ses měl držet! „Hleďte nejdřív Boží království a jeho spravedlnost.“ Nechám to tak; víte, o čem mluvím!

Zjevení 21:1

61 Boží proroci nám říkají, že budeme mít novou zem — nová nebesa a novou zem. Pokud byste chtěli na to místo Písma, je to Zjevení 21. Mohl bych vám to zacitovat. Mám to tady. Jan řekl:

... uviděl jsem nové nebe a novou zem: první nebe

a... první země pominuly... [prostě byla pryč.]

A teď, pokud máme mít novou zemi, ta stará země a nová země nemohou existovat současně — nebo nový a starý svět nemohou existovat současně. Nemohou existovat dva světové řády současně. No, abychom mohli mít tu novou zemi, musí ta stará umřít. No, a když ta stará musí zemřít, potom ona bude prožívat porodní bolesti kvůli té nové.

⁶² A tak, jestliže má lékař vyšetřit pacientku, která má porodní bolesti, tak jedna z věcí, kterou by měl lékař udělat — mluvím to tu v přítomnosti dvou nebo tří dobrých doktorů medicíny, které znám, křesťanských lékařů. A mohl bych se vás zeptat na tohle. Jedna z prvních věcí, kterou musí lékař udělat, když tu pacientku vyšetřuje, je, že sleduje interval opakujících se bolestí — porodních bolestí. On měří ty bolesti podle toho, jak rychle se za sebou opakují a jaká je jejich intenzita. Každá další je silnější od té předcházející, ta další je znovu silnější a časově se k sobě přibližují. To je způsob, jak provést diagnózu této věci — podle porodních bolestí.

⁶³ No, pokud tento svět má uvolnit místo, aby se mohl narodit ten nový svět, prozkoumejme některé z porodních bolestí, které tady na zemi prožíváme. A pak budeme vidět, jaký je den a jak daleko jsme v tom jejím porodu pokročili.

⁶⁴ První světová válka přinesla velké porodní bolesti. Ona ukázala jednu z prvních porodních bolestí při tom začínajícím porodu, protože v té době jsme přišli s bombami, přišli jsme s kulomety a jedovatými plyny. A vy si určitě vzpomínáte — možná si to mnozí z vás nepamatují. Byl jsem tehdy jen malý osmiletý chlapec, ale vzpomínám si, jak vyprávěli o tom hořčičném a chlorovém plynu a podobně — jak to vypadalo, jak s tím začali, a vyprávěli, že to prý spálí celou zemi, že by to všechny zabilo. No, to mohl být počátek této věci — prostě větry, které se proháněly napříč touto zemí, a všichni lidé byli z té hrozné zbraně, jakou byly jedovaté plyny, vyděšeni k smrti. Tato země procházela první porodní bolestí.

⁶⁵ A nyní zjišťujeme, že jsme měli Druhou světovou válku. A její bolesti byly mnohem větší, po celou dobu mnohem hroznější — ty porodní bolesti země. Ona byla téměř zničena v tom čase atomové bomby, protože jediná bomba dokázala zničit celé město. Co se týče zničení země, to byla mnohem větší bolest než První světová válka.

⁶⁶ A tak ona si je vědomá toho, že čas vysvobození je blízko. A proto

je tak nervózní, je tak zmatená až do krajnosti, a to proto, že máme vodíkovou bombu a ve vzduchu rakety, které můžou zničit celý svět. Jeden národ se bojí druhého, a dokonce nezáleží na tom, jak je malý. Oni mají rakety, o kterých tvrdí, že jsou schopni ty rakety nasměrovat pomocí hvězd a svrhnout je na každém místě na světě, kde budou chtít.

67 Rusko, jak jsem nedávno slyšel ve zprávách, tvrdí, že může tento národ zničit a zabránit atomovým bombám a dalším věcem, aby zničili jejich národ. A my nevíme, co s tím máme dělat. Všichni to tvrdí a je to opravdu tak. Lidé mají... Věda pronikla do velké Boží laboratoře natolik, že se lidstvo samo může zničit.

68 Bůh vždy dovoluje moudrosti, aby se sama zničila. Bůh nic neničí. Člověk se ničí sám pomocí moudrosti, jak to bylo od začátku, když přijal satanovu moudrost místo Božího Slova.

69 No, *země* si uvědomuje, že musí podlehnout. Ona to nemůže vydržet. Rusko by podle mého názoru tento národ dnes zničilo, kdyby si myslelo, že ho může zničit a zachránit samo sebe. Kterýkoliv z těch malých národů by to mohl udělat, ale oni se bojí, protože si uvědomují, že tato země se za takových okolností neudrží na své oběžné dráze. Takže svět ví, že jeho porodní bolesti jsou tak velké, že musí podlehnout. A tak narození této nové země je nablízku.

70 Jsem za to vděčný. Z této *země* jsem už unaven. Všichni ví, že tady je místo smrti a utrpení a všech možných druhů nesrovnalostí a všech těžkostí, a tak dále. Jsem rád, že ona musí podlehnout; jsem rád, že ten čas je nablízku. Jak řekl starý Jan: „Ano, přijď, Pane Ježíši.“

71 No, ona musí shnít, samozřejmě (jak jsem už řekl), aby přinesla nové narození. Podívejte se, jak ona zahrňuje. Všimněte si, bratři. Ona je úplně prohníla! Její politika a systémy jsou tak prohnílé, jak jen mohou být! Není v ní jediná zdravá kost — v tom jejím světovém systému! Její politika a náboženská politika, ať je to cokoliv. Jeden říká: „Já jsem demokrat, já jsem republikán, já jsem metodista, já jsem baptista.“ Ó, vždyť je to celé prohnílé do morku kostí! A tak něco musí podlehnout! To nemůže vydržet. Kdybyste postavili George Washingtona nebo Abrahama Lincolna do každého okresu tady ve Spojených státech, oni by to nedokázali zvrátit! To se nedá vykoupit! Existuje tu jenom jediná věc, která by jí mohla pomoci, je to příchod Stvořitele! Amen.

A ona si je vědoma toho, že musí ustoupit. Je v bolesti a v úzkosti. Nikdo neví, co má dělat. Jeden se dívá tímto směrem a druhý tamtím a vůbec; jeden se bojí druhého, jeden se snaží něco udělat, nebo zničit

tohle a tamten se snaží tomu odporovat a zničit tamto; takže teď se to už ocitlo v rukou bezbožných lidí, kteří jsou schopni zničit celý tento svět v průběhu pěti minut. Vidíte?

⁷² A tak ona ví, že to nemůže vydržet. Lidé si to také uvědomují, že ona nemůže vydržet, a svět ví, že se to stane, protože to řekl Bůh. Celé nebe a země se ocitnou v ohni. A nastane obnovení celé této věci, aby se mohl narodit tento nový svět. Bůh to prorokoval.

⁷³ Ona je prohnílá ve všech svých systémech a musí se tomu podrobit, aby shnila. A proto jsem řekl, že je tak nervózní a rudá v obličeji a že je zmatená; a zemětřesení na každém místě nahoře a dole na pobřežích, přílivové vlny na Aljašce, a nahoře a dole se třese zemětřesením a podobnými věcmi a lidé píší: „Máme se odsud odstěhovat? Máme se odsud odstěhovat?“ Vidíte, oni neví, co by měli udělat. Neexistuje žádná bezpečná zóna kromě jedné — tou je Kristus, ten Syn živého Boha. A zůstává pouze jedna jediná věc, která je bezpečnou zónou, je to On; všechno kromě toho zahyne. Je to tak jisté, jakože to řekl Bůh.

⁷⁴ A teď nahlédneme do lékařské knihy (pokud ona *země* je v takovém stavu) a podívejme se, jestli se to má stát, kdy tato nová země se má narodit — Matouš 24 v té lékařské knize (kterou je Bible), podívejme se, co tam je prorokováno — jaké příznaky ji budou provázet. No, pokud lékař pozná tyto příznaky narození dítěte... A právě v době, když má dítě přijít na svět, on připraví všechno, protože si uvědomuje, že je na čase, aby se to dítě narodilo, protože tomu nasvědčují všechny příznaky. Vylila se voda, krev, a teď je čas, aby bylo dítě přivedeno na svět, je čas pro dítě, aby se narodilo. A tak on pro ně všechno připravuje.

Matouš 24:24; Marek 13:22

⁷⁵ Ježíš nám přesně řekl, co se bude dít právě v této době. V Matouši 24 nám řekl, že církev (pravá církev) a ta druhá církev bude — ta přirozená církev, duchovní církev — budou tak blízko vedle sebe (napodobovatelé), aby svedla, pokud by to bylo možné i vyvolené. A jako bylo za dnů Noe, jak jedli, pili, ženili se a vdávaly se, a celá ta nemravnost světa, kterou dnes vidíme — Bible, tato Kniha (lékařská kniha) říká, že se to stane. A tak, když vidíme, že se to děje, víme, že to narození je nablízku! To tak musí být. Ano, přátelé.

Tedy, my se na to díváme z pohledu národa — ne národa, ale z pohledu světa. No, Izrael, církev, vraťme se k tomu na několik minut a sledujme ji možná po dobu dalších deseti minut.

76 Izrael měl porodní bolesti za každého proroka, který přišel na zem. Měl porodní bolesti kvůli jeho poselství. Ale co udělal? Prorok měl Slovo a oni zaseli tolik prohnílosti a zavedli ve svém středu tolik systematických řádů, že je ten prorok musel z jejich základu setřást! Všichni ty proroky nenáviděli. A proto, když Bůh poslal proroka, církve sama propadla porodním bolestem, protože prorok — Slovo Páně přichází k prorokovi a pouze k němu. To znamená, že Slovo, které je pro tento den vyřčeno, je projeveno prorokem tohoto věku — vždy to tak bylo. A církve vystavěly kolem toho Slova tolik systémů, že je musel, když přišel, setřást z jejich houpacího křesla! Oni se ocitli v bolestech.

77 Co to bylo? „Vraťte se ke Slovu! Zpět k životu!“ V systémech život není! Život je pouze v Božím Slově! Systémy jsou kolem toho postaveny, ale nemají život. Pouze Slovo dává život!

Jeho poselství otřásl tím zbytkem a přivedlo ho zpět do Slova. Vzejde z toho malá skupinka a možná uvěří — v době Noe to bylo asi jenom osm lidí — ale Bůh každopádně otřeše tím zbytkem a ty ostatní zničí. To musí projít otřesem.

Jan 1:1, 14

78 Tak to bylo během všech věků, až se nakonec církvi narodilo dítě mužského pohlaví, a to dítě mužského pohlaví bylo samotným Slovem, které se stalo tělem. „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh... A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

On přemohl každého ďábla, každou moc, jaká byla zde na zemi, která se mu postavila, a to pouze Otcovým Slovem. Každé pokušení, které mu bylo satanem předkládáno, On satana pokáral — ne svými vlastními silami, které měl, ale Slovem Božím. „Je psáno...! Je psáno...! Je napsáno...!“ On byl totiž tím Slovem!

Matouš 4:4; Lukáš 4:4

79 Když satan vyrazil proti Evě, ona tím Slovem nebyla, a proto selhala. Když vyrazil proti Mojžíšovi, stala se ta samá věc. Ale když udeřil do tohoto Syna Božího, On byl těmi desíti tisíci volty. To způsobilo, že mu vypadlo všechno volné peří, když se vrátil a řekl: „Je napsáno, „ne samým chlebem bude člověk živ, ale každým Slovem, které vychází z úst Božích!“ To bylo to dítě mužského pohlaví, které se stalo tělem, Boží věčné Slovo se samo projevilo v masitém těle tady na zemi, aby představovalo Slovo!

Židům 4:12

80 A takto poznal, co bylo v jejich srdcích. Tak mohl říct Filipovi, kde byl, kdo byl; mohl říct Šimonu Petrovi, kdo je; řekl to té ženě u studny. A jak? On byl tím Slovem! To je pravda. Bible říká ve 4.

kapitole listu k Židům: „Slovo Boží je mocnější a ostřejší než dvojsečný meč; proniká až do morku v kostech a rozsuzuje myšlenky i záměry srdce.“ No, tito zaslepení farizejští kněží nemohli vidět, že to bylo projevené Slovo, protože se zahalili do kněžství a systémů, a ty staré systémy musely ustoupit. Bylo to Slovo! Ale to, co bylo zaslíbeno, se vyplnilo; a tak když se to vyplní, pak to musí shnít; je to jenom slupka, ale semeno z toho šlo dál.

⁸¹ Mojžíš nemohl přinést Noeho poselství. Stejně tak Ježíš nemohl přijít s Noeho poselstvím, protože to bylo pro jiný věk; a to staré semeno bylo životem, ale splnilo svůj účel a zemřelo a odešlo — proměna z toho starého na nové, kde byl život. Co však ty lidi znepokojovalo? Co je trápí ještě dnes? My nestavíme zeď — tak jak jsme to začali s Lutherovým poselstvím, šli rovnou po přímce, nebo s letničním poselstvím rovnou... My vyzdíváme roh! Vždyť stavíme budovu! Boží Slovo je plán! Každý je schopný se držet rovné přímky, ale je zapotřebí zedníka, aby se dostal za roh! K tomu je třeba Boží moc! K tomu je potřeba někoho pomazaného z nebe, který je seslán, aby to vyzdil. A tak to bylo v každém věku.

⁸² A v prorockém věku... Slovo Hospodinovo přichází k těmto prorokům a oni ty rohy vyzdili, dělali to jinak — ale stavitelé chtěli stavět zeď. Ale tady se vůbec nejedná o zeď, jedná se o budovu — o Boží stavbu.

Jan 5:18; Kolossenským 2:9

⁸³ My teď cítíme a víme, že je to pravda, že těmi systémy bylo zatřesené v každém věku a každý z jejich systémů musel shnít a odumřít, dokud z té shnilé masy ona nezrodila tu církev — vzešlo samotné Slovo. Slovo Páně přichází k prorokovi. Nikdy nepřichází ke knězi, ono přichází k prorokovi. A všimněte si, když se to stalo, nakonec se to Slovo narodilo se vším všudy tady v lidském těle. V Něm spočinula tělesně plnost Božství. On byl tím Slovem. Proroci byli částí tohoto Slova — Slovem pro jejich věk. My jsme dnes částí toho Slova, my to Slovo následujeme! Ale On byl celou plností Slova! On byl tím Slovem! Když Ho obviňovali, že se staví na roveň Bohu, protože byl Syn Boží, oni mu říkali: „No, Ty se děláš Bohem.“

Jan 10:34–36; Kolossenským 2:9

⁸⁴ On řekl: „Není snad ve vašich zákonech psáno, že ty, ke kterým přišlo Slovo Boží, nazýváte bohy (ty proroky) — a oni jimi byli — jak mě tedy můžete odsoudit, když říkám, že jsem Syn Boží?“ Tam kde plnost Božství tělesně odpočinula — v Synu Božím. On byl plným projevem Boha.

To je to, co nakonec způsobilo ty porodní bolesti prostřednictvím těchto proroků — protože oni byli Slovem, poukazovali na svoji plnost — na plnost tohoto Slova. A tak nakonec ty systémy odumřely a Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

1. Mojžišova 41:43; Filipským 2:10

85 Podívejte se, jak to bylo znázorněno v Jákobovi. Podívejte, jak to bylo znázorněno v Josefovi. Přesně. Milovaný svým Otcem, nenáviděn bez příčiny svými bratry; on byl duchovní, mohl věci předvídat a vykládat sny. A nemohl za to, že takový je; prostě se tak narodil. Byl k tomu předurčen, ale byl nenáviděn svými bratry a nakonec prodán za třicet stříbrných (téměř třicet stříbrných) a pak byl vyzdvižen a posazen po pravici faraona. Pohledte, v jeho vězení byl číšník a pekař. Jeden byl zatracen a ten druhý zachráněn. Ježíš ve svém vězení na kříži — jeden zatracen, druhý zachráněn. Přesně tak, a pak vyvýšen do nebe a usedl na Boží trůn. A když On odtamtud odejde, zazní zvolání: „Skloněte svá kolena,“ každý jazyk vyzná. A když Josef opouštěl trůn a vydával se na cestu, zněla trouba a každé koleno se muselo sklonit; Josef přicházel.

Římanům 14:11

86 A jednoho dne zazní ta velká Boží trouba; mrtví v Kristu vstanou a každé koleno se skloní a každý jazyk vyzná v souladu s tímto Slovem. A pro koho přijde? Proč sem přichází?

87 Všimněte si, ona zrodila toto úplné Slovo, které se stalo tělem za porodních bolestí proroků, kteří hřímali: „On přichází, On přichází, On přichází.“ No, ale podle historie a Písma oni byli čtyři sta let bez proroka — od Malachiáše až po Jana. Oni měli jen teology, kněze, pastory. Ted' si můžeme představit, v jakém stavu hniloby musel být bez nich jejich systém. Čtyři sta let bez přímého poselství obsahujícího „Tak praví Pán“ od Boha! A tak kněží, proroci, a tak dále, se museli ocitnout v hrozném bryndě. Byla v hnilobném stavu.

Matouš 11:3–8; Lukáš 7:19–25

88 Tehdy Jan, ten zaslíbený Eliáš z Malachiáše 3 — ne Malachiáše 4, ale Malachiáše 3, protože Ježíš řekl totéž v Matouši 11. kapitole, když Janovo orlí oko bylo zamlženo (jak to myslím vyjadřuje v „Raných věkách“ Pemberton,) a on řekl: „Jděte a zeptejte se Ho, jestli to je On, nebo máme čekat někoho jiného?“ Vidíte? A On řekl... Ježíš poté odeslal jeho učedníky zpět, poté co jim řekl, aby zůstali ve shromáždění a sledovali, co se děje, a pak řekl: „Jděte a ukažte Janovi tyto věci, a blahoslavený je ten, kdo se nepohoršuje...“ On se obrátil, podíval se na své učedníky a na lidi, ke kterým mluvil a řekl: „Na co jste se vyšli

podívat, když jste se přišli podívat na Jana?“ Řekl: „Přišli jste se podívat na člověka oblečeného hebkým rouchem?“ A řekl: „Říkám vám, takoví se zdržují v královských palácích.“ Řekl: „Přišli jste se podívat na třtinu klátící se větrem?“

89 Jinými slovy, zatřese se při každém malém popíchnutí: „Říkám vám, že když se přidáš k naší skupině, můžeme ti dát lepší plat“ — Jan takový nebyl! „Když prostě nebudeš kázat proti tomu a tamtomu, pak se můžeš k naší skupině připojit“ — Jan takový nebyl!

Malachiáš 3:1; Malachiáš 4:1, 3, 5; Matouš 11:9, 10; Lukáš 7:26, 27

90 Řekl: „Na co jste se přišli podívat? Na proroka? Říkám vám, více než proroka. Protože, můžete-li to přijmout, on byl tím, o kterém prorok řekl: ‚Hle, posílám vám svého posla před svou tváří, aby připravil cestu.‘“ To je Malachiáš 3:1; a ne Malachiáš 4. A to je rozdíl... Protože když ten Eliáš přijde, svět bude okamžitě spálen a spravedliví budou kráčet po popelu bezbožných.

91 Všimněte si tedy, že jeho poselství je z jejich církevního spánku nijak moc nevyburcovalo. Oni jen řekli: „Tam dole je nějaký hlupák. Vyhýbejte se mu zdaleka. Považujte jej za blázna. On se tam pokouší topit lidi ve vodě.“ Vidíte? „No, na tom dědkovi nic není. Vždyť on se neumí ani slušně obléknout. Je ovinutý kouskem ovčí kůže. Vždyť je chudý jako Jobův krocan. No, z jakého semináře vůbec vylezl, jaký má průkaz? Ani s jeho shromážděními nebudeme spolupracovat. Necháme ho tam být, necháme ho vyhladovět,“ vidíte. Ten svět se od té doby příliš nezměnil; stejně tak ani jeho systémy. „Necháme ho tam v tom trčet. On nemá žádné...“

92 A víte, proč neměl? Pamatujte, že jeho otec byl kněz. Ale proč nešel ve šlépějích svého otce, což bylo tam v těch dnech u dětí zvykem? Protože on také něco měl — větší poselství. On měl uvést Mesiáše, protože to řekl Duch svatý. Ten malý zbytek, který byl přiveden zpět skrze to Gabrielovo poselství, věděl, že to tak bude. A nám bylo řečeno, že ve věku asi devíti let odešel na poušť, poté, co ztratil svého otce a matku, že odešel na poušť, protože musel přesně slyšet, protože v této veliké znamenité teologické budově, tam by řekli: „No, já vím, že ty bys měl být ten, který oznámí Mesiáše. Izaiáš řekl, že přijdeš, takže ty budeš tím hlasem. No, nemyslíš, že to tady bratr Jones přesně splňuje?“ On by se nechal snadno přesvědčit. Ale on se nevyučil žádnému z jejich systémů. Jeho poselství bylo příliš důležité. On odešel do pouště, aby tam zůstal.

Matouš 3:7, 9; Lukáš 3:7, 8

93 Všimněte si, že jeho poselství nebylo jako nějakého teologa. On používal předobrazy. On řekl: „Ó, vy pokolení hadů“ — to duchovenstvo nazýval systémem hadů. To byla jedna z těch špatných věcí, se kterými se setkával tam na poušti (jedna z těch záludností), to byli hadi. A on si myslel: „To je to nejlepší přirovnání, jaké znám.“ Řekl: „Vy plemeno zmijí. Kdo vás varoval před přicházejícím hněvem? Nezačínejte mluvit: ‚Patříme k tomu nebo tam k tomu.‘ Protože Bůh je schopen vzbudit děti Abrahamovi z tohoto kamení.“ Toto kamení — to, co našel na poušti a rovněž na břehu řeky.

Matouš 3:10; Lukáš 3:9

94 A také: „Sekera (to, co používal na poušti) je přiložena ke kořeni stromů“ — to je to, co viděl na poušti. „Každý strom, který nepřináší dobré ovoce (on věděl, odkud je třeba vzít palivové dříví, rozumíte) bude vyřazen a vhozen do ohně“ — dělá se z něho palivové dříví. Vidíte, jeho poselství vůbec nepřipomínalo řeč nějakého duchovního. Ono bylo podle přírody na poušti, ale on měl poselství, aby oznámil a věřil svému poselství a řekl: „Příchod Mesiáše je už tak blízko, že On se nachází někde mezi námi. Říkám vám, že uprostřed vás stojí Někdo, koho neznáte; Jehož boty nejsem hoden nosit. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.“

„Kdo to je, Jane?“

„Já nevím.“

Jan 1:29

95 Ale jednoho dne přichází mladý muž, kráčí k řece, obyčejně vypadající člověk, prostě tak jako... Ten starý Jan Křtitel tam stojí, ten požehnaný starý prorok, dívá se na druhou stranu Jordánu a říká: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa!“

„Odkud Ho znáš, Jane?“

Jan 1:33

„Ten, který mi na poušti řekl, abych šel a křtil vodou, mi řekl: ‚Na koho uvidíš sestupovat Ducha, to je ten, který bude křtít Duchem svatým.‘“

Jeho poselství nemohlo přijít z teologického pohledu nebo z nějakého lidsky sestaveného systému vyznání víry. Ono muselo přijít přímo od Boha!

96 No, jeho poselství s nimi příliš nezatřásl. Oni si mysleli: „Ó, on tvrdil, že to viděl, ale já o tom pochybuju. Já jsem nic neviděl. Podíval jsem se přes... Neviděl jsem tam kolem nic,“ řekli ti kněží a ti ostatní. Ale on to viděl, a my teď víme, že to viděl. Jistěže ano. Ale všimli jste si,

co to způsobilo? Nikdy je to nevyburcovalo ze spánku; pokračovali dál a stejně mu stali hlavu. Vůbec to s nimi nepohnulo, byl tím získán ten malý zbytek — ti, kteří měli v sobě život a několik těch, kteří čekali na příchod Páně.

Lukáš 2:26

97 A Anna, ta slepá žena tam v chrámu, prorokyně, která sloužila Pánu modlitbami, a potom jednoho dne, když byla v Duchu... A Simeon prorokoval a řekl (stařec) — on řekl: „Duch svatý mi sdělil, že neuvidím smrt, dokud neuvidím Pánova Krista.“

„No,“ někteří z těch kněží, víte, oni říkali: „Ten starý chudák, on je prostě tak trochu mimo, víte. On už je stejně jednou nohou v hrobě a na tu druhou kulhá. Vždyť ho nechte být. Byl to počestný starý muž, ale on je tak trochu...“ Ale vidíte, co on měl? Bylo mu to zjeveno Duchem svatým.

98 To je totéž, lidé, co bylo dnes odpoledne zjeveno vám. Duch svatý vás sem z nějakého důvodu přivedl. Za jistým... Duch svatý... Podívejte se na tyto kněze a duchovní, kteří tu jsou od metodistů, baptistů, katolíků a všech ostatních. Oni byli puzeni Duchem svatým. Ta hodina je tady, Duch svatý s nimi pohnul a oni Ho hledali, toužili po Něm.

99 A pak... jednoho dne — víte, oni v tom dni neměli televizi (díky Bohu) — oni se nacházeli na úbočí pahorku. Narodilo se tam dítě, objevila se hvězda a tak dále. A po osmi dnech přinesla matka to malé nemluvně zabalené v plenách. Řekli mi, že to byla plena, která byla... Oni neměli nic, do čeho by Ho zabalili. Byl to takový cár hadru z volského jařma, jak mi bylo řečeno, to byla ta plena. A tu přichází Josef a ti ostatní s tím malým nemluvnětem.

100 Dokážu si představit ty matky, které stály opodál se svými malými nemluvnaty, v těch výšivkách a všem možným. Říkaly: „Podívejte se tam, vidíte. Vidíte, to je ona. Vidíte, ona byla těhotná s tím mužem a tady přichází, jen se držte zdaleka, udržujte si odstup.“ Oni si stále myslí totéž.

101 Ale Marii s tím dítětem v náručí bylo jedno, co si oni myslí. Ona věděla, čím je to Syn! A stejně tak to ví každý věřící, který přijímá Boží Slovo do svého srdce! Je mi jedno, co říkají ty systémy, vy víte, co to je! To je Boží zaslíbení — bylo vám to zjeveno Duchem svatým, když jste byli zastíněni Jeho mocí. Vy víte, na čem stojíte.

102 Nikdo nemá právo kázat Evangelium, dokud se nesetkal s Bohem daleko v hloubi pouště u toho hořícího keře, kde žádný církevní systém

na tomto světě ti to nedokáže vymluvit. Tys tam byl; stalo se to tobě! Nestarám se o to, co říkají systémy. Jsi toho svědkem! Haleluja! Připadám si jako ten starý barevný muž, o kterém jsem mluvil — „Nemám tu teď dost místa!“ Cítím se v této chvíli nábožensky povzbuzen, když si uvědomím, že to je pravdivé — sám Bůh ti to zjevil!

¹⁰³ Simeon měl to zaslíbení, když toho rána seděl ve své studovně. Ó, odhaduji, že každé ráno tam mohlo být přineseno několik stovek dětí — v té zemi bylo asi dva a půl milionů Židů, a tyto děti přicházely a mnoho se jich rodilo. Každá matka po osmi dnech musela přijít a přinést oběť za své očistění. A tady přichází Simeon, který tam seděl, víte, možná si četl ze svitku Izaiáš; nevím. Ale najednou...

¹⁰⁴ Jestli ti Duch svatý dal nějaké zaslíbení, On... pokud On... Duch svatý musí tento slib dodržet — pokud to je skutečně Bůh. Pokud přichází nějaký člověk a řekne ti určitou věc a Bůh se za to nepostaví, pak to v podstatě nebylo Písmo; zapomeňte na to. A pokud on řekne, že to je tak, a Bůh se za to nepostaví, je to stále klam, protože Bůh je vykladačem svého poselství. On je svým vlastním vykladačem. To, co řekne, to se stane, a pak Bůh říká, abychom Ho poslouchali, protože je to pravda. To je to, co říká zdravý rozum. Jestliže On říká, že se to stane a stane se to, můžete to pomocí toho poznat. Musí to být pokaždé přesně pravda, protože Bůh nelže.

Lukáš 2:29

¹⁰⁵ A tak potom tu sedí Simeon a snáší pronásledování. On byl tím zbytkem. Slyšel Jana. A ten malý zbytek tamtoho dne... A on tam tedy sedí a sleduje ten svitek a uvědomuje si... Chtěl jsem říct, že věděl, že Jan přichází, protože on byl částí toho zbytku; Slovo mu bylo zjeveno. A najednou, když to dítě přišlo do chrámu (potom to byla povinnost Ducha svatého, aby zjevil, že ono tam je) ... a tak puzen Duchem, vyšel z té malé studovny a šel přímo chodbou, až narazil na tu řadu žen a procházel kolem té řady žen, dokud nepřišel tam, kde bylo to malé dítě, od kterého se všichni drželi dál, a vzal to dítě do náruče a řekl: „Hospodine, dovol svému služebníkovi odejít v pokoji, protože mé oči spatřily Tvé spasení.“

¹⁰⁶ A v té době tam seděl někde v rohu někdo další z té malé skupinky vyvolených pro ten den, byla to Anna, prorokyně. Seděla tam v rohu slepá — slepá povstala. Tady přichází, vedena Duchem mezi všemi těmi ženami a tlačícími se lidmi dovnitř a ven z chrámu, dokud nepřišla přímo na to místo, kde bylo to dítě, Kristus. Když k Němu mohl Duch svatý přivést tuto slepou ženu, co s letniční skupinou, která by

měla mít dobrý zrak! Dál už nebudu pokračovat, dál už to znáte.

Všimněte si, ó, jak se tato církev musela znovu nacházet v hrozném zmatku! V tom dni to tak určitě muselo být. Ale to muselo otrást tím malým zbytkem, jak jsem již řekl.

107 Budme raději upřímní. Pokud vidíme církev v takovém stavu, copak jsme se znovu nevrátili do té doby? No, podívejme se jen na ty věci zaslíbené v Bibli, které se budou v této době v církvi dít. Vidíme, co se děje ve světě, a vidíme, že je na svém konci. Nahlédněme tedy do církve.

108 Ona (církev) měla za Luthera porodní bolesti. My víme, že podle knihy Zjevení je sedm věků církve a sedm poslů k těmto věkům církve. Teď. Když měl vystoupit Luther, to skutečně uvrhlo církev do porodních bolestí, ale zrodilo to Luthera. To je pravda.

109 A poté se to opět dostalo do potíží a zrodilo to Wesleye. Je to tak. Znovu se to dostalo ven a zrodilo to Letnice. A každý z nich, (ti poslové ve svých věkách) pohnuli s nimi znovu do Slova, do poselství na jejich věk, do poselství podle Bible. Mám to, vychází o tom kniha — komentář k prvním čtyřem kapitolám Zjevení. Přečtěte si to, jakmile to dostaneme do tisku, ona dokazuje beze stínu pochybnosti, čím bylo Lutherovo poselství — ospravedlnění. Posvěcení, to je ten další proces v tom přirozeném zrození, a pak přicházejí letniční. Přesně tak.

110 Všimněte si, každý věk zatřásl církví a způsobil jí porodní bolesti. Ale co oni s tím udělali? Poté, co nastaly porodní bolesti, místo toho, aby šli dál s tím Slovem, dali dohromady skupinu lidí, právě tak jako ti první. Je to přesně tak, poté co s ní zatřásl apoštolové, zjišťujeme, jak oni znovu odcházejí na scestí. Pak zjišťujeme, že spolu s nimi přicházejí mnozí další, Agabus a mnozí z velkých reformátorů, tam na začátku. Každý věk docílil (když si prostudujete Přednicejský koncil, Nicejské otce a vše zpětně, tam to najdete) — každý věk byl otresen pokaždé, když přišel posel s „Tak praví Pán“.

Zjevení 3:17, 18

111 No, ona je teď podle Písma v tom nejhorším stádiu, v jakém kdy byla. My jsme v Laodicejském církevním věku, v bohatém, ale zaslepeném věku církve, který o tom neví! Nikde v Bibli nenacházíme, že by Kristus byl někdy vystrčen z církve, pouze v tom Laodicejském věku. Je v tom nejhorším stavu; je tak prohnílá jako nikdy předtím. Řekl... Řekl jsem: „Jako bychom nic nepotřebovali,“ — a nevíš, že jsi nahý a ubohý, slepý a chudý a nevíš o tom. Ano, pánové. Říká: „Radím

ti, abys přišel a koupil si ode mě masť na oči, abych ti mohl otevřít oči.“ A to opravdu... Boží masť na oči určitě přinese církvi světlo, pokud jen bude chtít otevřít své oči na to, co Bůh řekl.

Malachiáš 4:5, 6

112 Ted' si rychle připomeňte. No, ona se ocitla beze stínu pochybnosti v takovém stavu, nacházíme se v Laodicejském věku církve. A ted', její posel je zaslíben u Malachiáše ve 4. kapitole. On je zaslíben, že to udělá, a to poselství má zpátky přivést Slovo — přivést lidi zpátky, zpět ke Slovu. Zrození má být... Ona má být zplozena novým narozením podle Malachiáše 4. kapitoly.

113 V dnešním církevním světě působí dva systémy. Poslouchejte ted' pozorně. No, chtěl bych vědět, jestli na to řeknete „amen“. V dnešním církevním světě působí dva systémy (rád bych to shodil ze svých ramen, abych to měl za sebou). Všichni to víme — je to Slovo Boží a denominační systém. To jsou ty dva systémy, které působí. Přesně tak, jak to bylo kdysi — Jákob a Ezau — jeden podle Ducha a ten druhý podle těla. A co to znamená? Ezau a Jákob bojovali v matčině lůně už v době, kdy ještě nebyli narozeni. A stejně tak je to s tím denominačním světem a Slovem. Oni bojují jeden proti druhému. Začalo to Lutherem, který přinesl tu první reformaci. Myslím si, že to je tak jednoduché, že to můžete pochopit. Rozumíte?

114 Tito muži, pokud to jsou schopni uchopit a půjdou s tím dál, oni tomu mohou dát hlubší význam. Rozumíte, oni to jsou schopni přivést na místo... Já bych jenom rád zasal semeno a doufám, že oni ho přivedou k životu.

115 Všimněte si. Podívejte, vždycky to tak bylo. A proto se ona nachází v porodních bolestech, protože je v ní boj. Je tam Ezau — člověk toho světa, velmi nábožný, a ó, on je úplně v pořádku — dobrý člověk, čistý, mravný, pokud vím, ale on o tom prvorozenství nemá ponětí! On se tak narodil, je takhle zformován. A Jákob, je mi jedno, co je zač, ale on dychtí po prvorozenství! On je ten duchovní! A ti dva jsou dnes v lůně církve.

116 Existuje velký systém, který se má zformovat, Světová rada církvi. A z lůna církve se rodí dvě děti. Můžete si klidně moje slova poznamenat! Slovo musí zrodit Církev, nevěstu Slova. Církev ze sebe musí zrodit nevěstu pro Krista. Ti, kdo zesnuli ve všech věkách, vytvoří tuto nevěstu, která vzešla ze Slova, z něhož oni vzešli. Jako jste rostli od nohou až k hlavě. Ona se dnes větší a větší a tak dále. Tak jako roste tělo, tak roste to Kristovo tělo. A nakonec to dorůstá až ke hlavě —

k Jeho hlavě.

117 Jestliže si všimnete, to všechno je spojeno s Hlavou a hlava způsobuje to otáčení, tažení. Ale tyto systémy z ní nevyrůstají, protože to je systém a on není schopen zplodit... kókol nemůže zplodit hromádku pšenice. Ale oba rostou na stejném poli, jsou zavlažovány stejnou vodou a jsou účastníky stejného slunečního svitu! Jeden je ale Slovem a druhý Slovem není. Bojují mezi sebou; bojovali *mezi sebou* od první reformace a bojují spolu dál.

118 No, dál už to nemusím rozebírat, že ne? Jistě víte, o čem mluvím. Tady to máte. To je váš systém — „A ve kterém systému se nacházíte vy?“

119 Jen si to představte. Kdybyste žili v oněch dobách pod těmi otřesy Božích proroků a přicházejícím Slovem, na kterou stranu byste se tedy chtěli postavit? No, tu stejnou volbu máte i dnes. Ona se chystá, aby zrodila jako tehdy v minulosti dokonalé Slovo, a to Slovo si přichází pro nevěstu Slova. A jako žena je částí muže (byla z něj vyňata), stejně tak církev bude církví přebývajícím ve Slově — v každém slově Bible! Žádné systémy, dogmata, nebo něco přidaného, bude to muset být neposkvrněné čisté panenské Slovo! To je pravda!

Římanům 1:17

120 A ve dnech Lutherova světla, když se církev vynořila, Luther... Samozřejmě, že ona procházela těmi bolestmi. Ale vyšla z toho: „Spravedlivý bude žít z víry! Tohle není svaté přijímání.“

121 A teď zjišťujeme, jak v těch dnech Johna Wesleye procházela znovu bolestmi, ale narodil se Wesley! A co on udělal? Vrátil se rovnou zpět, jak to udělala matka.

122 Tehdy za dnů letničních, vaši otcové a matky vyšli z té věci a nenáviděli ji! Vycházeli na ulici, vaše matky bez punčoch, tloukly do *rytmu* na staré plechovky a mluvily o křtu Duchem svatým — někteří se starou kytarou. Leželi na rozích ulic, na cestách — pobývali celou noc ve vězení! A my jsme tak naškrobení, že jsme se vrátili zpět k organizaci a vrátili jsme se do toho stejného bláta (oni tam dokonce vtáhli i svoje děti), do toho, z čeho vyšli! Oni by se obrátili v hrobec! Styděli by se za vás! Víím, že to je tvrdé, ale je to pravda.

123 Říkáte: „Myslel jsem, že máš rád lidi.“ Jestliže láska nepůsobí nápravně, pak nevím, jak chcete lásku ukázat? Láska působí nápravně. Ó, já miluji svět... Horlím pro Boží církev. A když vidím tyto systémy, které to podrobují pod dogmata, kde to zahrňuje, a *přitom* Bůh jasně

ukazuje své Slovo, že je pravdivé, a oni se toho přesto drží! Amen! To je pravda. Ty víš, bratře a sestro, že se to zakládá na pravdě. To je prostě... Je to řečeno jednoduše. Není to rozebírání řečtiny a tak dále, ale abychom to rozebrali a ukázali zdravý rozum. Určitě tomu dokážete porozumět. Dvě a dvě jsou čtyři, rozumíte. No, my víme, že to je pravda.

124 No, Slovo musí zrodit nevěstu. Starý systém si však musí zachovat svoji pravou tvář; on musí zplodit Ezaua, který svoje prvorozenství prodal.

125 Tady to máte; cítím to! Doufám, že si nemyslíte, že jsem blázen. Ale pokud ano, nechte mě být. Takhle se cítím dobře. Raději zůstanu takhle, než abych byl jiný. Možná jsem pro tento svět blázen, ale já vím, na čem jsem. Víím, kde stojím.

126 Podívejte, tohle zrodí mrtvě narozené dítě, nějaký církevní systém, který spojí všechny denominace dohromady a zrodí Ezaua, který nenávidí Jáкова! Amen. Doufám, že to vidíte. Mrtvě narozená, mrtvá denominace — oni se všichni sejdou spolu.

127 Ó, věřící Slova, dejte na mé poselství! Slyšte mě — ne moje poselství, ale Jeho poselství, které On rozhodně jasně ukazuje, že je pravdou. Musíte si z něčeho vybrat. Po tomhle nemůžete sedět v klidu. Musíte se rozhodnout.

Matouš 24:24

128 Vzpomínáte si na ten den tam ve Westward (tehdy ráno, když jsme všichni snídali), jak mi Pán dovolil ukázat vám tu pšenici — jak to procházelo skrze Luthera a skrze Wesleye, a ty strážce a tak dále, ty malé výhonky — každá církev, která byla zastoupena v tom obilném stéblu a pak to, jak to bylo, přešlo rovnou do té pšenice, a tam se ukázala ta malá slupka — ona vypadala úplně přesně jako skutečné zrno pšenice. Když půjdete a podíváte se, pokud se nevyznáte v pšenici, pak řeknete: „Tady máš pšenici“ — ale to je jen slupka. A když tu slupku pak rozevřete, žádná pšenice tam není. Je tam pouze takový malinký pupen života, který se rodí. Vezměte lupu a podívejte se na to. Ale když na začátku vyšli letniční, bylo to už tak blízko, že Ježíš u Matouše 24:24 řekl, že by to svedlo, kdyby to bylo možné, i vyvolené.

129 Co to mělo způsobit? To byla opora pro zrno. Je to tak? No, ten strážec... Podívejte, ten list nevypadá jako zrno, které tam padlo, stejně tak ten strážec, i když se mu trochu podobá. A ta slupka ji úplně

připomíná. Ale to ještě není pšenice. Je to pouze nosič té pšenice.

130 Copak nevidíte, jak tato poselství přicházela s těmi porodními bolestmi? Ale ten život z nich hned odešel, aby se dostal k dalšímu poselství. Ten život odešel přímo z Luthera do poselství Wesleye a pak vyšel z Wesleyova poselství do letničního poselství. A teď je znovu čas, aby opustil tuto slupku. Co se děje? Každá tato forma má povahu (vlastnost), která vyjadřuje pravdu.

131 A teď víte proč...? Myslíte si, že jsem blázen? Možná jsem (jak jsem už řekl), ale něco ve mně je, nedokážu to zastavit. Já jsem to tam nedal. To tam nepřišlo z mé vlastní volby. To je Bůh! A On to potvrzuje, aby dokázal, že je to pravda — aby to byla pravda. Ne že bych já měl něco proti Lutherovi nebo Wesleyovi nebo letničním nebo baptistům nebo komukoliv — nemám proti nikomu nic; jsem proti těmto systémům, protože proti nim je Slovo! — Ne proti lidem! Podívejte se na ty kněze a na to duchovenstvo, které tady dnes sedí. Oni by tu nebyli, kdyby naslouchali těmto systémům, ale měli tu obyčejnou odvahu ze Slova Božího vykročit kupředu a přijmout to! Haleluja! — To znamená „chvalte našeho Boha“. To vám neuškodí. Amen! To znamená „ať se tak stane“. Já tomu věřím; věřím a vím, že je to pravda! A je potvrzeno, že to pravda je! Jednoho dne se o tom přesvědčíte — ale může už být pozdě.

Zjevení 19:7, 8

132 Ted' sledujte. Pozorujte. Bible říká, že Jeho manželka se na konci tohoto věku připravila. Jak se připravila?... aby se stala Jeho manželkou. Jaký druh šatu si oblékla? Jeho vlastní Slovo. Byla oblečena do Jeho spravedlnosti. To je to, co to je, rozumíte? Vidění.

133 Všimněte si. Ted' už končím. Chtěl bych říct před závěrem ještě jednu věc. To je to, co mě vedlo, abych to řekl. Mám ohledně toho „Tak praví Pán.“ Kdyby to řekl nějaký člověk, aniž by... řekl by to jako svou myšlenku, byl by pokrytec a měl by za to jít do pekla. To je pravda. Kdyby se pokoušel získat nějakou skupinu lidí, takových skvělých lidí jako jsou tito a sváděl je, no, to by byl ďábel v lidském těle. Bůh by ho vůbec nepoctil. Myslíte, že Bůh by poctil ďábla nebo lháře? Nikdy. Vidíte, to prochází nad jejich hlavami a oni to nechápou, On vyvádí své vyvolené ven.

134 Podívejte se na všechny ty proroky na rozhraní toho věku — jak On získal ty vyvolené. Pohledte, když se dostáváme až k reformaci, když římskokatolická církev upálila na hranici Johanku z Arku za to, že byla čarodějnicí. Je to tak. Později zjistili, že to tak nebylo; že byla

světící. Samozřejmě, oni dělali pokání — vykopali těla těch kněží a hodili je do řeky, víte, ale v Božích knihách to není urovnáno. Ne!

¹³⁵ Oni také tak nazvali svatého Patrika, vidíte, a on je na tom zrovna tak jako já. A tak, všimněte si... Podívejte se na jeho děti, podívejte se na jeho místo, podívejte se, kolik je povražděných, podívejte se na martyrologii a uvidíte, kolik jich tam bylo povražděno. Vidíte, že to tak není. Ale to, co lidé tvrdí, ještě neznamená, že to tak je; jedná se o to, co řekl Bůh, a co On jako pravdu potvrzuje. Prověřujte všechny věci. Držte se pevně toho, co je dobré.

¹³⁶ A teď, zjišťujeme, že asi před několika měsíci jsem jednou ráno, když jsem vycházel z domu, měl vidění. A apeluji tady na každého, kdo je obeznámen se všemi těmito roky, aby potvrdil, že pokaždé, když mi Pán dovolil říct „Tak praví Pán,“ že se to stalo. Kolik z vás ví, že je to pravda, zvedněte ruce. Může proti tomu někdo něco namítnout? To je pravda.

¹³⁷ Nevěnujte pozornost poslovi, hleďte na to poselství. O to se jedná. Nejde o to — nevšímejte si, víte, té malé plešaté osoby, protože to je jen lidská bytost, rozumíte, a všichni jsme na tom stejně, ale sledujte, co se děje. Co je tím oznamováno.

¹³⁸ Byl jsem vzat. No, já vím, že lidé vyprávějí různé věci, a víme, že mnohé z nich nejsou pravda. A já nejsem zodpovědný za to, co někdo z lidí říká. Ale musím zodpovídat za to, co říkám já. A já můžu jen potvrdit, jestli je to pravda nebo ne. A jsem ten, který za to nese zodpovědnost. Ne za to, co řekl někdo jiný. Já nemůžu nikoho soudit. Nebyl jsem poslán, abych soudil, ale abych kázal poselství.

¹³⁹ Všimněte si, měl jsem mít přehlídku církve. A vzal mě někdo, koho jsem nemohl vidět, a byl jsem postaven jako na nějaké pódium. A slyšel jsem tu nejnežnější melodii, jakou jsem kdy slyšel. A podíval jsem se a hle, přichází skupina mladých žen — vypadaly, že jsou ve věku dvaceti let (osmnácti, dvaceti) a všechny měly dlouhé vlasy a měly na sobě různé šaty (druh šatů), a pochodovaly tak důkladně do kroku té hudby, jak to jen bylo možné. A přicházely z mé levé strany a takto procházely a já je sledoval. A potom jsem se podíval, kdo to ke mně mluví, ale nikoho jsem neviděl.

¹⁴⁰ Následně jsem uslyšel přicházet rokenrolovou kapelu. A když jsem se podíval vpravo, z této strany (z opačné strany), přicházela církev tohoto světa. A některé... každá nesla svoji vlajku, odkud pocházela — byla to na pohled ta nejspínavější věc, jakou jsem kdy

v životě viděl. A když se objevila církev Ameriky, byla to ta nejhorší, jakou jsem kdy viděl! Nebeský Otec je mým soudcem. Měly na sobě ty nemravné šedé sukně (jako jedny z těch hospodských holek) a zezadu neměly nic; držely to tady nahoře, jako by cár šedivě vypadajícího papíru a jako by tančily tanec „hula“ — naličené, krátce střižené vlasy, kouřily cigarety a při chůzi se kroutily v rytmu rokenrolu.

A já jsem se zeptal: „To je církev Spojených států?“

A hlas řekl: „Ano, je.“

A když procházely kolem, musely to takhle držet před sebou, a když prošly kolem, daly si ten papír za sebe.

¹⁴¹ A já jsem se rozplakal. Pomyslel jsem si: „Ó, celá ta moje dřina a všechno, co jsem udělal a všechno, na čem jsme my kazatelé společně pracovali...“ A bratři, nevím, nakolik věříte těmto viděním, ale pokud se jedná o mě, je to pravda; vždy se ukázalo, že je to pravda. Když jsem to uviděl a uvědomil si, co se děje, moje srdce jako by ve mně puklo. „Co jsem provedl? Co jsem promeškal? Vždyť jsem se, Pane, držel Slova, jak jsem jen mohl...“ Pomyslel jsem si: „Proč jsi mi dal před nedávnem to vidění, když jsem tam uviděl sám sebe?“ A ptal jsem se: „No, budou muset být souzeni?“

A On řekl: „Také i Pavlova skupina.“

¹⁴² Řekl jsem: „Kázal jsem totéž Slovo jako on (Křesťanští obchodníci ohledně toho uveřejnili článek).“ A zeptal jsem se: „Proč? Proč to takhle muselo dopadnout?“ A viděl jsem tu bandu prostitutek, jak takhle procházela kolem — všechny takhle oblečené a nazývaly se církví „Miss USA“. Málem jsem omdlel.

¹⁴³ A hned na to jsem uslyšel, jak se znovu blíží ta pravá příjemná hudba a znovu přichází ta malá nevěsta. On řekl: „Tohle je to, co přesto přichází.“ A když ona procházela kolem, byla úplně stejná jako ta na počátku — kráčela podle hudby Slova Božího a pochodovala podle něj. A když jsem to uviděl, stál jsem tam s oběma rukama zvednutýma a takhle jsem plakal. Když jsem se probral, stál jsem na verandě a díval jsem se přímo přes pole.

Co to znamená? Ona bude toutéž nevěstou, tím stejným druhem, postavenou z toho stejného materiálu jako ta na počátku.

Malachiáš 4:6

¹⁴⁴ Přečtěme si teď Malachiáše 4 a přesvědčme se, jestli bychom neměli v těchto posledních dnech mít poselství, které obrátí srdce dětí

zpět k otcům — zpět k tomu originálnímu letničnímu poselství, slovo za slovem. Bratři, jsme právě tady.

¹⁴⁵ No, tato církev by měla dostat znamení. A její poslední znamení nacházíme tady v Písmu... Podívejte se teď. Pohledte, ty velké porodní bolesti byly v tomto Laodicejském věku. To se zrodilo do... Církev je ve stavu nového narození.

¹⁴⁶ Už nikdy nebude další organizace. Každý ví, že pokaždé, když vyjde nějaké poselství... Zeptejte se na to historiků. Když vyšlo nějaké poselství, vzejde z něho následně organizace. Ó, Alexandr Campbell a všichni ostatní a Martin Luther a všichni další — udělali z toho organizaci. A poselství obvykle trvá pouze kolem tří let — probuzení. Tohle už trvá patnáct let, ale žádná organizace z toho nevzešla. Proč? Slupka byla ta poslední. Jsme na konci.

¹⁴⁷ Vidíte ty porodní bolesti? Vidíte, co se děje? Jen zbytek z toho bude vyveden. Jenom zbytek z toho bude vyveden. A proto tolik křičím a namáhám se a tlačím se kupředu a všechno ostatní odkládám, každou lidskou přízeň na zemi, abych našel přízeň u Boha a prostě krácel kupředu v Jeho Slově.

¹⁴⁸ Ona je v bolestech. To je to, co se tady děje. Ona má něco zrodit. Musí se rozhodnout. Nápis je na stěně. Vidíme, že země je téměř na odchodu. To je pravda. A vidíme církev; ona je tak prohnílá, že je téměř připravená k záhubě. A všechno je v porodních bolestech — oba, svět i církev. A musí se zrodit nový svět a nová církev, aby mohla vejít do toho milénia. My to víme.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26

¹⁴⁹ Pohledte. Bůh jí dává (Poslouchejte teď velice pozorně. Na závěr.) její konečné znamení, její konečné poselství, její konečné znamení. Jejím konečným znamením je to, že se má dostat do stavu, v jakém byla na počátku. Tento svět, tato církev... Podívejte se, jak to bylo na začátku, všechna ta léta bez — od Malachiáše až po Ježíše. Podívejte se na to, po celá ta léta a po všechna ta léta v minulosti, jak to prostoupila zkaženost. Podívejte se na zemi, jak na tom byla v každé době — jako za dnů Noe a tak dále. Ona se musí ocitnout v tom samém předobraze a my to vidíme. „Jak bylo za dnů Noe...“ Vidíme, že všechny tyto věci se prostě vzorově opakují. A potom dostáváme jedno konečné znamení.

Lukáš 17:28–30

¹⁵⁰ V Lukáši 17. kapitole, v 28. verši, Ježíš řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“ Protože: „Jak tomu bylo

v Sodomě...“ Vidíte?

1. Mojžíšova 13:13; 1. Mojžíšova 19:5

151 No, Ježíš četl tutéž Bibli — tutéž 1. Mojžíšovu, kterou čteme my. A teď na závěr, ať to neunikne vaší pozornosti! Tu stejnou Bibli, jakou čteme, četl i Ježíš. A řekl své církvi: „Dávejte pozor a sledujte, kdy se dny Sodomy znovu vrátí“ — zvrácení lidé, lidé ztrácejí svou přirozenou... Podívejte se na homosexualitu, jak je dnes na vzestupu po celém světě. Právě nedávno v novinách... Měli byste přijít do mé kanceláře a přečíst si dopisy od matek o jejich synech. Homosexualita je na vzestupu, myslím, že jen v Kalifornii je narůst dvacet nebo třicet procent ve srovnání oproti minulému roku. Je dokázáno, že i ve vládních úřadech je z nich mnoho lidí homosexuálů. Vy, muži z vlády, to víte. V časopisech — četl jsem o tom. A v různých věcech, které se dějí, když... [Někdo ve shromáždění přináší poselství v jazycích a výklad.]

1. Korintským 14:13

152 Pokud Písmu rozumím správně, je to přesně to, co Bůh řekl, že se stane. „Ať ten, kdo mluví v jazycích, se rovněž modlí, aby mohl vykládat.“ To je pravda. Řekl jsem vám pravdu a pak je tu Bůh, který to potvrzuje. Je to pravda — zakládá se to na pravdě.

Lukáš 17:28, 29

153 No, podívejte se. Jaké bylo poslední poselství, které Ježíš řekl? „Jako bylo za dnů Sodomy.“ Sledujte to. Těsně předtím, než byl ten pohanský svět spálen — ohněm. No, snažte se to pochopit. Co se stalo? Tam byla nějaká skupina lidí, vlašní členové církvi, jako Lot a jeho skupina tam v Sodomě. A byl tam ještě jeden člověk, který z ní už vyšel. On tam nikdy nebyl. To byl Abraham, ten, který měl zaslíbení o příchodu syna. Rozumíte tomu? Řekněte: „Amen.“ Dobře.

154 A teď, předtím, než nastalo vyvrcholení zkázy, se Bůh Abrahamovi zjevil v mnoha podobách. Tentokrát se však zjevuje jako člověk. Byl to člověk. A on přistoupil k Bohu...

Teď řeknete: „To nebyl člověk. To byl Bůh v člověku.“ Abraham Ho nazval Elohimem! Byl to člověk.

1. Mojžíšova 18:9

A podívejte. On se posadil obrácen zády ke stanu a zeptal se: „Kde je tvá žena Sára?“

1. Mojžíšova 18:9

On mu odpověděl: „Ona je ve stanu za Tebou.“

1. Mojžíšova 18:10

Řekl: „Navštívím tě podle času života, který jsem ti slíbil.“ A Sára se zasmála. A On řekl: „Proč se Sára zasmála?“ Vidíte?

1. Mojžíšova 19:1, 11

155 No, to je to, co se tamtoho dne dělo. Jen kvůli tomu, abychom ukázali to poslední znamení, které Abraham viděl... ta vyvolená skupina vytažená ven ze Sodomy. (Za žádnou cenu toto podobenství nepřehlédněte!) Tato skupina, která byla vytažena ven, která se nenacházela od začátku v Sodomě. Ale ti dva andělé sestoupili do Sodomy, a když tam přišli, zjišťujeme, jak Lota zastihli v upadlém stavu — samá homosexualita a zvrhlost; znáte ten příběh. Ale jeden z nich zůstal s Abrahamem — to byl Elohim. A ti tam dole kázali Slovo, ranili je slepotou — že nemohli najít dveře. Stejně tak je tomu i dnes. Ale Ten, který zůstal tam s tou skupinou, která byla vytažena ven, udělal před Abrahamem zázrak, aby mu ukázal, kým On je a zůstal s Abrahamem.

1. Mojžíšova 18:13, 15

156 On řekl: „Proč se Sára smála [ohledně toho dítěte]?“ A Sára předstoupila a řekla, že se nesmála. On řekl: „Ale ano.“ A On by ji byl hned na místě zabil, kdyby nebyla součástí Abrahama. Stejně tak by Bůh zabil nás, kdybychom nebyli součástí Krista. Kristovo milosrdenství nás drží pohromadě — pochybovače, a ty, kteří překrucují Slovo.

Lukáš 17:28, 30

157 Ale všimněte si. Sledujte, co se stalo. Ježíš se nyní otočil a řekl: „Jak bylo za dnů Lota, tak bude v čase konce, kdy se Syn člověka začne zjevovat.“ Vidíte?

Matouš 24:37; Lukáš 17:26

158 Syn člověka v Bibli vždycky znamenal proroka. Rozumíte, On přišel ve jménech tří synů: Syn člověka, Syn Boží, Syn Davidův, rozumíte. A On oznámil své jméno jako Syn člověka, protože to bylo to dílo, které On konal — prorok, vidoucí. On řekl: „Jako bylo za dnů Noe... když se Syn člověka začne zjevovat, to bude čas konce.“

159 No, pozastavme se nad tím na chvíli. Tento svět nikdy neměl posla na tomto světě... Měli jsme Finneye, Sankeye, Moodyho, Finneye, Knoxe, Kalvína a tak dále — po celém světě byli poslové k církvím v těchto porodních bolestech. Ale nikdy jsme neměli muže, který by až do tohoto dne přicházel s mezinárodním poselstvím a jehož jméno by končilo na h-a-m, A-b-r-a-h-a-m, což je šest písmen — A-b-r-a-h-a-m je sedm písmen. Dnes máme jednoho takového, který se jmenuje G-r-a-h-a-m — šest písmen, a šestka je číslo světa, den stvoření. Kdy měl tento

svět až do tohoto věku muže, jako je to teď, který by kázal k tomuto světu (tam ve světě) a volal na lidi: „Čiňte pokání! Čiňte pokání! Jinak zahynete, vyjděte z něj!“ G-r-a-h-a-m. Podívejte se, co dělá — káže Slovo, zaslepil ty outsidersy, volá: „Vyjděte ven“ — posel Boží. Ježíš řekl, že se to stane právě tehdy, když se Syn člověka zjeví. No, kde se to teď nachází? Tam venku v těch církevních rádech, ve světě. A oni začali toho muže kvůli tomu nenávidět.

1. Mojžíšova 18:13

160 Ale nezapomeňte, že tam existovala také skupina, která byla duchovní skupinou — Jákobova skupina, ne ta Ezauova skupina; existuje Jákobova skupina, která vyhlížela syna, která nebyla tam v tom Babylonu. A ti přijali posla. Rozumíte tomu? Abrahama — A-b-r-a-h-a-m. Oni obdrželi posla, a ten posel... Co to byla za veliká a výjimečná věc, kterou On udělal, aby jim ukázal, že se nachází na konci času? On rozpoznal myšlenky, které Sára měla v hlavě. A Ježíš, Syn Boží, který se stal tělem, tím ukázal, že Duch Boží sestoupí zpět do této malé vyvolené skupinky na konci času a zjeví se jim stejným způsobem.

161 Porodní bolesti. Ó, bratři, prosím, snažte se to pochopit. Snažte se usilovně. Otevřete na chvíli svá srdce. Vzhledněte ke Kristu. Tentýž Bůh je právě teď tady. Ten stejný; On tyto věci zaslíbil. A pokud je zaslíbil, On je určitě schopen je splnit. Skloňme na chvíli naše hlavy. Přál bych si, abyste se nad tím zamysleli se vši vážností.

162 Otče, teď to je ve Tvých rukou, udělal jsem všechno, co jsem mohl. A prosím, abys pomohl těmto lidem, aby to pochopili. Semeno bylo zaseto; vylij na něj vodu Ducha, Pane, zavlážuj to ke své slávě. Pokud jsem se mýlil, Pane, neměl jsem to v úmyslu. Prosím, Bože, abys jim to v jejich srdcích vyložil správně, aby to mohli uvidět a porozumět tomu. Vyslyš, Pane, prosím o to v Ježíšově jménu. Amen.

163 Ať vám Pán žehná. Miluji vás. Ten Bůh, který kázal toto Slovo, ten Bůh, který je za toto Slovo zodpovědný — já jsem zodpovědný pouze za to, co řeknu; ale On je ten, kdo ho musí oživit. Ten stejný Bůh je tady.

Skutky 3:4

164 Kolik z vás má nějakou potřebu, zvedněte ruce. Copak On nezaslíbil tyto věci v posledních dnech udělat? No, podívejte se na mě. Tak, jak to pověděli Petr a Jan: „Podívej se na nás.“ Rozumíte, on mu to řekl. A vy se podívejte tímto směrem. No, buďte teď tiše. Toto je velmi... Snažím se z celého srdce v mém nitru, abych byl skutečně uctivý. Podívejte, každý z vás je duch; když se pohybujete...

samozřejmě, ty jsi jedinec, a já se snažím o to, abych zachytil víru těchto lidí.

Matouš 9:20; Marek 5:27, 29; Lukáš 8:44

165 Jedna obyčejná žena šla kolem a dotkla se Jeho roucha a vzdálila se a posadila se. Ježíš jí řekl, co ji trápí a ona byla uzdravena. A teď slíbil, že to udělá znovu, Syn člověka se zjeví, jako to udělal tehdy v Sodomě. Svět se nachází v takovém stavu. Církev se ocitla v takovém stavu. A teď, dodržel Bůh své Slovo? Přesvědčte se, jestli to udělal nebo ne. Ó, my jsme měli znamení, poskakovali jsme, mluvili v jazycích, prorokovali, a tak dále — ale počkejte, je tu ještě jeden znak. Ó, máme mnoho tělesných napodobenin. A to jen dává zazářit tomu pravému. A každý padělaný dolar by měl dát zazářit tomu pravému.

166 Teď se modlete a věřte. Vyzývám vás, abyste to dělali. Pohledte, uvěřte tomu, co jsem vám řekl. Kolik z vás věří, že je to pravda? Jistě, kdokoliv jste; kdekoliv jste. Všichni tady, pokud vím, jsou mi úplně neznámí, kromě Billa Daucha a jeho ženy, kteří sedí, pokud vím, přímo tady. Myslím, že znám tady toho malého kazatele z Německa, který tam sedí, bratra... a dva nebo tři lidi, kteří tamhle sedí. A někdo tam vzadu v hledišti, podívejte se... úplně vzadu. Vyzývám vás, abyste věřili, že to, co jsem vám řekl, je pravda!

167 A co s tím, když ten anděl Páně sestoupil tam u řeky před třiatřiceti lety a pronesl tuto poznámku? Jak jsem to mohl vědět, když mě můj vlastní baptistický pastor z církve vykázal, řekl: „Bille, ty jsi měl noční můru.“

168 Řekl jsem: „Žádná noční můra, doktore Davisi. Jestli je to váš postoj... váš přístup, můžete si rovnou vzít můj členský průkaz.“ Věděl jsem, že se někde najde někdo, kdo tomu uvěří; Bůh by neposlal poselství, dokud by tady nebyl někdo, kdo by to přijal. Ó, jistě, když jsem se šel modlit za nemocné, bylo to skvělé. Ale když jsem vám začal mluvit pravdu Slova, pak se to změnilo.

Jan 5:39; Jan 6:52, 53; Jan 10:30

169 Měli byste vědět, že takhle to vypadalo s každým poselstvím. Ježíš byl úžasný, když šel do církve a uzdravoval lidi a všechno možné, ale když se jednoho dne posadil a řekl: „Já a Otec jsme jedno,“ ó, to udělalo své. „Dokud nebudete jíst tělo Syna člověka a pít Jeho krev, nemáte právo...“ On jim to nevysvětlil. On chtěl jenom vědět, kdo při Něm bude stát. To je pravda. Co myslíte, takový zástup s doktory a jinými, řekli: „Tento muž je... to je přece vampýr. Jíst tělo a pít Jeho krev!“ On to nikdy nevysvětloval; nikdy to nevysvětlil. Ale přesto to

Slovo ty apoštoly drželo. Oni se nestarali o to, že tomu nerozumí, ale každopádně tomu věřili. Oni to věděli, protože viděli Boží skutky a věděli, že to tak je. On řekl: „To ony svědčí o mně.“

170 Sedí tady žena, má zvednutou ruku. No, můžete mě teď nazvat fanatikem, jestli chcete, ale ten samý ohnivý sloup, který vedl Izraelské děti pouští, je přímo nad tou ženou.

2. Mojžíšova 3:14; Jan 14:19; Jan 16:28

171 Vzpomeňte si, že Ježíš řekl: „Ještě chvíli a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte. Přišel jsem od Boha a vracím se k Bohu.“ Po své smrti a pohřbu, On řekl těm Židům, řekl: „Já...“ On byl tou skálou, která byla na poušti. On byl tím ohnivým sloupem. „JÁ JSEM, KTERÝ JSEM.“ Kdo byl tím JÁ JSEM? To byl ohnivý sloup v tom hořícím keři. Je to tak? A To se stalo tělem a přebývalo mezi námi. On řekl: „Přišel jsem od Boha a vracím se k Bohu“ — aby se vrátil ve formě Ducha svatého. A On je tu dnes s námi. Jsou o něm pořízeny vědecké fotografie. On je tady, aby dokázal víc, než jakákoliv vědecká fotografie nebo cokoli jiného; On je tady, aby to dokázal, že je to On. „Já, Syn člověka, se budu zjevovat v tomto dni.“ No, tady Ho máme a já se dívám rovnou na to. Ptáte se: „Ty to vidíš?“ Jan to viděl také, ale ti ostatní ne.

172 Podívejte se, abych vám to teď dokázal. Já tu ženu neznám. Nikdy ve svém životě jsem ji neviděl. Ale ona má něco nedobrého se svou končetinou, za kterou se modlí. Souhlasí to, paní? Byla jste na operaci. A ten, který sedí vedle vás, to je váš manžel. Vy nejste odsud, jste z Kalifornie. Jmenujete se Rowan. Vaše žaludeční potíže rovněž skončily, pane. Vy jste měl žaludeční potíže, že ano? No, už je to pryč. Vaše noha je uzdravena.

173 „V tom dni, kdy Syn člověka...“

Tady vzadu, tímto směrem sedí nějaký muž. Je to barevný muž — má něco s očima. Jeho práce je... on dělá něco s auty. Leští auta... voskuje auta. Dobře. Zhoršuje se ti zrak. Ty jsi nedávno uvěřil, že ano? Přihodilo se ti opravdu něco zvláštního. Jmenuješ se Fred. Je to tak. Tvoje příjmení je Conner. To je pravda. Věříš teď? Tvé oči tě už nebudou trápit. Nikdy v životě jsem toho muže neviděl.

Ten muž přímo tam vzadu, ani on není odsud — je z Kalifornie. Má potíže se zády. Pane Owens? Pan Ježíš Kristus vás uzdravuje.

174 Nikdy jsem toho muže neviděl, nic o něm nevím. Já jen sleduji to světlo, kam ono se pohybuje. Pokud můžete věřit, všechny věci jsou možné těm, kteří věří.

175 Tady sedí malý muž — má kýlu. Má brýle a šedý oblek. Frede, Bůh tě uzdravuje, pokud tomu věříš. Přijímáš to? Dobře. Nikdy ve svém životě jsem ho neviděl.

176 Paní Holdenová, která tam sedí za ním, má potíže s očima. Já tu ženu neznám, nikdy v životě jsem ji neviděl, ale to je pravda, rozumíte. Pokud jen můžeš věřit.

177 Proč pláčeš, sestro? Ty ses nervově zhroutila, trápí tě průdušky a srdeční potíže. Věříš, že Bůh tě uzdraví (ty, která sedíš tam na konci řady)? Pokud věříš celým svým srdcem, Ježíš Kristus tě uzdraví a celá ta tvoje nervozita zmizí. Pociťuješ jako by ses vracela zpět do svého původního stavu. Dábel ti lhal. Přijímáš to? Zvedni teď svou ruku a řekni: „Přijímám to.“ Dobře; je po všem.

Židům 4:12

178 Jakže? Tato církev prochází porodními bolestmi. Nechcete se teď rozhodnout, když jste v Jeho přítomnosti? Ukázal jsem vám přesně Slovo, to, co On řekl, že udělá. Projděte touto budovou a zeptejte se každého, který byl nějak zasažen, nebo to k němu promluvílo nebo cokoliv to bylo. Přesvědčte se, jestli jsem někoho viděl nebo někoho znal nebo jsem měl s někým z nich něco společného. Myslíte si, že člověk něčeho takového je schopen? To je úplně nemožné, aby se něco takového stalo. Ale co to je? Syn člověka. „Slovo Boží je ostřejší než obousečný meč, který rozsuzuje ducha a tajemství srdce.“ Přesně jak to bylo tehdy, když se to stalo tělem na zemi v Synu Božím, teď je to zjeveno skrze Syna Božího, když přišel vyvolat nevěstu ven z tohoto systému.

2. Korintským 6:17

179 „Vyjděte z toho! Oddělte se, řekl Bůh!“ Nedotýkejte se nečistých věcí! Bůh vás přijme. Jste připraveni vydat celý svůj život Bohu? Pokud ano, vstaňte a řekněte: „Vším, co je ve mně, to právě teď, skrze Boží milost přijmu.“

180 Haleluja! Sláva Bohu! Věříte Mu? Zvedněte tedy ruce a modlete se se mnou. Vyznejte své špatnosti. Porodní bolesti — neumírá se snadno. Ale umřete právě teď. Umřete! Vyjděte z vaší nevíry! Vyjděte z toho! To je projevené Slovo Boží, právě tak jak to bylo, když tady byl Ježíš na zemi. Je to znovu Ježíš Kristus mezi vámi, dokázaný.

181 Abraham obdržel syna (toho zaslíbeného syna) ihned poté, co se to stalo. A Ježíš přichází znovu! Je to Jeho Duch. On už je tak blízko země, tak blízko příchodu, že je připraven vás přijmout, pokud jste hotoví, abyste Ho přijali. Zvedněte tedy ruce a modlete se se mnou.

¹⁸² Pane Bože, ať se všichni kněží drží oltářů. Ať lidé volají. Ať se dnes ohnivý sloup a ten oblakový sloup pohybuje uprostřed tohoto lidu a způsobí, že vystřízlivějí, Pane, a uvědomí si přítomnost živého a mocného Boha. Vyslyš, Pane. Přijmi je. Modlím se touto modlitbou za každého z nich ve jménu Ježíše Krista. Naplň každého Duchem svatým, pokud nemají Ducha svatého. Pane, ať se teď probuzení z této kampaně, z tohoto shromáždění prolomí do velikého mocného vylití Ducha svatého. Ať jsou nemocní uzdraveni, slepí vidí, chromí chodí. Ať projev živého Boha je přinesen do přítomnosti lidí, tak jak to bylo dnes odpoledne a ať to tito lidé přijmou. Prosím za to ve jménu Ježíše Krista. Zvedněte teď své ruce a vzdejte Mu slávu a přijměte to, zač jste prosili.

